

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 1495/2001, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2001, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- * **Komission asetus (EY) N:o 1496/2001, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2001, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alan julkisten interventioiden ostojärjestelmien osalta annetusta asetuksesta (EY) N:o 562/2000 poikkeamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1209/2001 muuttamisesta** 3
- * **Komission asetus (EY) N:o 1497/2001, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2001, väliaikaisten polkumyyntitullien käyttöönotosta Bulgariasta, Kroatiaasta, Libyasta, Liettuasta, Romaniasta, Ukrainasta, Valko-Venäjältä ja Virosta peräisin olevan virtsa-aineen (urea) tuonnissa, bulgarialaisen vientiä harjoittavan tuottajan tarjoaman sitoumuksen hyväksymisestä sekä Egyptistä ja Puolasta peräisin olevan virtsa-aineen tuontia koskevan menettelyn päättämisestä** 4
- Komission asetus (EY) N:o 1498/2001, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2001, asetuksessa (EY) N:o 1279/98 säädettyjä naudanlihan tariffikiintiöitä koskevien, heinäkuussa 2001 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian, Bulgarian ja Romanian osalta 28
- * **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista** 30

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2001/549/EY:

- * **Neuvoston päätös, tehty 16 päivänä heinäkuuta 2001, makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Jugoslavian liittotasavallalle** 38

Komissio

2001/550/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 20 päivänä heinäkuuta 2001, sianlihan merkitsemisestä ja käytöstä neuvoston direktiivin 80/217/EY 9 artiklan mukaisesti Espanjassa ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 2361) .....** 41

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1495/2001,
annettu 20 päivänä heinäkuuta 2001,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä heinäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 20 päivänä heinäkuuta 2001 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo	
0702 00 00	052	74,1	
	091	53,1	
	092	53,1	
	999	60,1	
0707 00 05	052	66,8	
	628	126,4	
	999	96,6	
0709 90 70	052	73,5	
	999	73,5	
0805 30 10	388	66,1	
	524	76,6	
	528	74,2	
	999	72,3	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	95,6	
	400	85,5	
	508	94,1	
	512	91,7	
	524	100,8	
	528	85,0	
	804	95,2	
	999	92,6	
	0808 20 50	052	119,9
		388	81,9
512		69,1	
528		67,6	
804		143,4	
0809 10 00	999	96,4	
	052	170,7	
	064	133,6	
0809 20 95	999	152,1	
	052	306,7	
	061	221,4	
	400	241,5	
	404	245,1	
0809 30 10, 0809 30 90	999	253,7	
	052	119,5	
	999	119,5	
0809 40 05	064	100,8	
	624	284,4	
	999	192,6	

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1496/2001,**annettu 20 päivänä heinäkuuta 2001,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alan julkisten interventioiden ostojärjestelmien osalta annetusta asetuksesta (EY) N:o 562/2000 poikkeamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1209/2001 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 47 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1209/2001 ⁽²⁾ säädetään eräistä poikkeuksista komission asetukseen (EY) N:o 562/2000 ⁽³⁾ naudan spongiformiseen enkefalopatiaan (BSE) liittyvistä viimeaikaisista tapahtumista johtuvan poikkeuksellisen markkinatilanteen huomioon ottamiseksi. Jotkut muutokset ovat tulleet tarpeellisiksi myöhäisemmän suu- ja sorkkatauti-epidemian johdosta.
- (2) On syytä ottaa käyttöön mahdollisuus ostaa interventioon, jos ostohinta ei ylitä kyseiselle enimmäispainolle vahvistettua ostohintaa. Koskien etuneljännesten hankintaa olisi sovellettava tätä rajoitusta, jolla interventio-ostohinta rajoitetaan 40 prosenttiin ruhojen sallitusta enimmäispainosta maksettavasta hinnasta.

(3) Asetus (EY) N:o 1209/2001 olisi siten muutettava.

(4) Tapahtumien kehityskulun vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi.

(5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1209/2001 1 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Riippumatta siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 562/2000 4 artiklan 2 kohdan g alakohdassa säädetään, siinä tarkoitettujen ruhojen enimmäispaino vuoden 2001 kolmantena vuosineljänneksenä on 390 kilogrammaa; yli 390 kilogrammaa painavia ruhoja voidaan kuitenkin ostaa interventioon, jos ostohinta ei ylitä kyseiselle enimmäispainolle vahvistettua ostohintaa tai etuneljännesten osalta 40:tä prosenttia enimmäispainosta maksettavasta hinnasta.”

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.⁽²⁾ EYVL L 165, 22.6.2001, s. 15.⁽³⁾ EYVL L 68, 16.3.2000, s. 22.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1497/2001,**annettu 20 päivänä heinäkuuta 2001,****välialkaisten polkumyynnitullien käyttöönotosta Bulgariasta, Kroatiaasta, Libyasta, Liettuasta, Romaniasta, Ukrainasta, Valko-Venäjältä ja Virosta peräisin olevan virtsa-aineen (urea) tuonnissa, bulgarialaisen vientiä harjoittavan tuottajan tarjoaman sitoumuksen hyväksymisestä sekä Egyptistä ja Puolasta peräisin olevan virtsa-aineen tuontia koskevan menettelyn päättämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut neuvoo-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY**1. Muita maita koskevat tutkimukset**

- (1) Komissio pani maaliskuussa 2000 vireille Venäjän federaatiosta, jäljempänä 'Venäjä', peräisin olevan virtsa-aineen (urea) tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 477/95⁽³⁾ käyttöön otettujen lopullisten polkumyynnitullien tarkastelun⁽⁴⁾ asetuksen (EY) N:o 384/96 ('perusasetus') 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kyseisen tarkastelun johdosta neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 901/2001⁽⁵⁾ käyttöön lopullisen polkumyynnitullin Venäjältä peräisin olevan virtsa-aineen tuonnissa.

2. Tämä tutkimus*Vireillepano*

- (2) Euroopan lannoitevalmistajien järjestö (European Fertiliser Manufacturers Association, EFMA) teki 6 päivänä syyskuuta 2000 valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa pääosan eli tässä tapauksessa yli 80 prosenttia virtsa-aineen (urea) yhteisön tuonnista. Valituksen sisältynyt näyttö polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäviksi oikeuttamaan menettelyn aloittamisen.
- (3) Komissio ilmoitti Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 21 päivänä lokakuuta 2000 julkaistulla ilmoituksella⁽⁶⁾, jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus', Bulgariasta, Egyptistä, Kroatiaasta, Libyasta, Liettuasta, Puolasta, Romaniasta, Ukrainasta, Valko-Venäjältä ja Virosta peräisin olevan virtsa-aineen tuontia yhteisöön koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta.

Tutkimus

- (4) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta virallisesti niille vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä asianomaisten viejämaitten edustajille ja valituksen tehneille yhteisön tuottajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (5) Komissio lähetti kyselylomakkeet 13:lle yhteisön tuottajalle, kaikille viejille/tuottajille, kaikille tuojille ja kaikille käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä kaikille osapuolille, jotka olivat ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Kyselyyn vastasi virtsa-aineen yhdeksän yhteisön tuottajaa, 17 vientiä harjoittavaa tuottajaa, kymmenen tuojaa ja seitsemän käyttäjää.

Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, vahingon ja yhteisön edun alustavaa määrittämistä varten tarpeellisia pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

Yhteisön tuottajat

- Agrolinz Melamin GmbH, Linz
- Grande Paroisse SA, Pariisi
- Hydro Agri Brunsbüttel, Brunsbüttel
- Hydro Agri Sluiskil BV, Sluiskil
- Hydro Agri Italia, Milano
- SKW Stickstoffwerke Piesteritz BV, Wittenberg

Etuyhteydettömät yhteisön tuojat

- Helm Düngemittel GmbH, Hampuri
- Unifert France, Sète
- Osborne Fertiliser Ltd, Southampton

Yhteisön käyttäjät

- National Farmers' Union of England and Wales, Lontoo
- Framlingham Farmers Ltd, Framlingham
- Neste Chemicals — Sadepan Chimica srl, Helsinki

Vientiä harjoittavat tuottajat*Bulgaria*

- Chimco AD, Vratza, ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Chimco Trade, Varna

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2.⁽³⁾ EYVL L 49, 4.3.1995, s. 1.⁽⁴⁾ EYVL C 62, 4.3.2000, s. 19.⁽⁵⁾ EYVL L 127, 9.5.2001, s. 11.⁽⁶⁾ EYVL C 301, 21.10.2000, s. 2.

Kroatia

— Petrokemija d.d., Kutina

Egypti

— El-Delta Company for Fertilisers and Chemical Industries (Asmeda) El Mansura

— Abu Qir Fertilisers and Chemical Industries, Aleksandria

Viro

— JSC Nitrofert, Kohtla-Järve

Liettua

— Joint Stock Company Achema, Jonava, ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Joint Stock Company Agrochema, Jonava

Libya

— National Oil Corporation ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Sirte Oil Company, Tripoli a Marsa-el-Brega

Puola

— Zakłady Chemiczne "Police", Police

Romania

— S.C. Amonil SA, Slobozia

— Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova

— Sofert SA, Bacau

Ukraina

— Open Joint Stock Company Concern Stirol, Gorlovka

— Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Cherkassy

— Joint Stock Company DniproAzot, Dniprodzerzhinsk⁽¹⁾

Etuyhteydessä olevat tuojat

— Chempetrol Overseas Ltd, Malta

Vertailumaan (Yhdysvallat) tuottajat

— Terra Industries Inc., Sioux City.

(6) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 1999 ja 30 päivän kesäkuuta 2000 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahingon arvioinnin kannalta merkityksellisten suuntauksen osalta komissio analysoi vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson lopun välistä ajanjaksoa, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

(7) Lukuisat osapuolet vastustivat tutkimusajanjakson ajoittamista. Jotkut niistä väittivät, että vientihinnat nousivat pian komission valitseman tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen ja että näin ollen 12 kuukauden tutkimusajanjakson olisi päättyttävä syyskuussa 2000. Toiset osapuolet ehdottivat, että tammikuusta 1999 alkava 18 kuukauden ajanjakso mahdollistaisi tilanteen edustavamman analyysin.

⁽¹⁾ Tarkastus ainoastaan markkinatalousasemaa koskevaa pyyntöä varten esitettävän lomakkeen osalta.

(8) Kyseiset näkökannat oli hylättävä. Komission oli tutkimusajanjaksoa valitessaan perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti varmistettava, että edustavimpaan tulokseen johtavaa ajanjaksoa koskevat tiedot otetaan huomioon. Tältä osin viljelykautta pidettiin yhteisössä asianmukaisimpana valintana, koska se vaikuttaa suuresti virtsa-aineen myyntiin yhteisössä ja monet sisäiset ilmoitusjärjestelmät on mukautettu kyseiseen ajanjaksoon. Tämän vuoksi katsottiin, että viljelykauteen perustuva tutkimusajanjakso johtaisi luotettavimpiin ja merkityksellisimpiin päätelmiin vahingollisen polkumyynnin olemassaolosta ja yhteisön edusta.

3. Tarkasteltavana oleva tuote ja samankaltainen tuote*Tarkasteltavana oleva tuote*

(9) Tässä menettelyssä tarkasteltavana oleva tuote on virtsa-aine (urea), jota valmistetaan pääasiallisesti ammoniakkia ja hiilidioksidia yhdistämällä. Sekä ammoniakkin että hiilidioksidin tuotannossa käytetty tavanomainen raaka-aine on maakaasu. Niitä voidaan kuitenkin tuottaa myös niin sanotusta krakkausöljystä, joka on raakaöljyn valmistuksessa saatu sivutuote. Virtsa-aine voi olla nestemäistä tai kiinteää.

(10) Kiinteä virtsa-aine voidaan jakaa mikrorakeiseen ja rakeiseen muotoon. Molemmat ovat pellettejä, mutta rakeinen muoto on tavanomaisesti mikrorakeista muotoa suurempaa ja kovempaa. Kiinteätä virtsa-ainetta käytetään sekä maataloudessa että teollisuudessa. Maatalouslaatuista virtsa-ainetta voidaan käyttää lannoitteena maahan levitettynä tai eläinrehun lisäaineena. Teollista virtsa-ainetta käytetään tiettyjen liimojen ja hartsien raaka-aineena. Nestemäistä virtsa-ainetta voidaan käyttää sekä lannoitteena että teollisuudessa.

(11) Kaikilla virtsa-ainelaaduilla on samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet, ja ainoastaan valmistuksen loppuvaiheessa tuotanto eriytyy mikrorakeiden, rakeiden ja liuksen osalta. Kävi ilmi myös, että virtsa-aineen muoto ei välttämättä määrää sen käyttötarkoitusta. Tämän vuoksi niitä voidaan tässä tutkimuksessa pitää yhtenä ainoana tuotteena. Tarkasteltavana oleva tuote luokitellaan CN-koodeihin 3102 10 10 ja 3102 10 90.

Samankaltainen tuote

(12) Määritetään alustavasti, että asianomaisissa maissa tuotettu ja yhteisöön viety tuote on kaikissa suhteissa samankaltainen kuin viejämaiden kotimarkkinoilla myyty tuote sekä yhteisön tuottajien tuottama ja yhteisön markkinoilla myyty tuote. Sama pätee Yhdysvalloissa tuotettuun ja myytyyn tuotteeseen; Yhdysvaltoja käytettiin markkinataloutta toteuttavana kolmantena maana Ukrainan ja Valko-Venäjän osalta. Tämän vuoksi kaikkia näitä tuotteita pidettiin samankaltaisina tuotteina perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

B. POLKUMYYNTI

- (13) Tässä menettelyssä tarkasteltavista maista markkinatalousmaita on kahdeksan: Bulgaria, Egypti, Kroatia, Libya, Liettua, Puola, Romania ja Viro. Kahdesta jäljellä olevasta maasta Valko-Venäjää ei pidetä markkinatalousmaana, kun taas Ukrainan osalta normaaliarvo määritetään samalla tavalla kuin markkinatalousmaiden osalta, mikäli perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohdassa asetetut edellytykset täyttyvät. Tästä syystä markkinatalousmaita tarkastellaan erillään Ukrainasta ja Valko-Venäjältä.

MARKKINATALOUSMAAT

1. Yleiset menetelmät

- (14) Jäljempänä esitettyjä yleisiä menetelmiä on sovellettu kaikkiin asianomaiseen vientiä harjoittavien markkinatalousmaihin ja markkinatalousaseman omaavien ukrainalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin. Näin ollen polkumyyntiä koskevat päätelmät esitetään siten, että kunkin asianomaisen viejämään osalta esitetään ainoastaan kyseistä maata erityisesti koskevat tiedot.

Normaaliarvo

- (15) Normaaliarvon määrittämiseksi komissio tutki ensin, oliko kunkin vientiä harjoittavan tuottajan virtsa-aineen kotimarkkinoiden kokonaisymyynti ollut edustavaa asianomaisen tuottajan vastaavaan yhteisöön suuntautuvaan kokonaisyntimyyntiin verrattuna. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti kotimarkkinamyynnin katsottiin olevan edustavaa, mikäli kunkin vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaisyntimäärä oli vähintään viisi prosenttia sen yhteisöön suuntautuvan vientimyyntiä kokonaisyntimäärästä.
- (16) Komissio yksilöi tämän jälkeen ne virtsa-ainelaadut, joita myyvät kotimarkkinoilla yritykset, joiden myynti kotimarkkinoilla on edustavaa, ja jotka ovat samanlaisia kuin yhteisöön vietäväksi myytävät laadut tai suoraan verrattavissa niihin.
- (17) Komissio tutki kunkin vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinoillaan myymän ja yhteisöön vietäväksi myymän laadun kanssa suoraan vertailukelpoiseksi todetun tuotelaadun osalta, oliko kotimarkkinamyynti ollut riittävää perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tietyn laadun kotimarkkinamyyntiä pidettiin edustavana, jos tutkimusajanjakson aikana kyseisen laadun kotimarkkinoiden kokonaisyntimäärä oli vähintään 5 prosenttia siihen verrattavissa olevan yhteisöön vietäväksi myydyn virtsa-ainelaadun koko myyntimäärästä.
- (18) Lisäksi tutkittiin, voitiinko kunkin tuotelaadun kotimarkkinamyyntiä pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneena määrittämällä, kuinka suuri osuus kyseisen laadun riippumattomille asiakkaille suuntautuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa. Kun vähintään määritettyjen tuotantokustannusten tasoisilla nettomyyntihinnoilla myydyn virtsa-aineen määrä oli vähintään 80 prosenttia kokonaisyntimäärästä ja kun kyseisen tuotelaadun painotettu keskimääräinen myyntihinta oli

vähintään tuotantokustannusten tasoinen, normaaliarvon perusteena käytettiin sellaista tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä tutkimusajanjakson aikaisen kotimarkkinoiden kokonaisyntimäärän hintojen painotettu keskiarvo riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa. Tapauksissa, joissa virtsa-aineen kannattavan myynnin määrä oli alle 80 prosenttia mutta vähintään kymmenen prosenttia kokonaisyntimäärästä, normaaliarvon perusteena käytettiin todellista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä ainoastaan kannattavan myynnin hintojen painotettu keskiarvo.

- (19) Jos tietyn virtsa-ainelaadun kannattavan myynnin määrä oli alle 10 prosenttia kokonaisyntimäärästä, kyseisen lajin myyntiä pidettiin riittämättömänä, eikä kotimarkkinahinnan katsottu soveltuvan normaaliarvon määrittämisperusteeksi.
- (20) Kun vientiä harjoittavan tuottajan myymän tiedyn laadun kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää normaaliarvon määrittämiseen, oli sovellettava toista menetelmää. Tällöin komissio käytti toisen tuottajan kotimarkkinoilla tarkasteltavana olevasta tuotteesta veloittamia hintoja. Kaikissa tapauksissa, joissa tämä ei ollut mahdollista, ja mikäli muuta tarkoituksenmukaista menetelmää ei ollut, käytettiin laskennallista normaaliarvoa.
- (21) Kaikissa tapauksissa, joissa käytettiin laskennallista normaaliarvoa, normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisäämällä vietävien lajien tuotantokustannuksiin, joita oikaistiin tarvittaessa, kohtuullinen osuus myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä kohtuullinen voittomarginaali. Tätä varten komissio tutki, olivatko kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle aiheutuneita myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä sen saamaa voittoa koskevat tiedot luotettavia.
- (22) Tosiasialliset kotimaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset katsottiin luotettaviksi, jos asianomaisen yrityksen kotimarkkinamyynnin määrää voitiin pitää edustavana. Kotimarkkinoiden voittomarginaali määritettiin tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen kotimarkkinamyynnin perusteella. Kaikissa niissä tapauksissa, joissa kyseiset edellytykset eivät täytyneet, komissio käytti perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti viejämään kotimarkkinoiden muiden tuottajien myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa. Niissä tapauksissa, joissa tämä ei ollut mahdollista tai asianmukaista, normaaliarvoa muodostettaessa otettiin perustaksi perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan b alakohdan mukaisesti samaan yleiseen tuoteluokkaan sovellettavissa oleva määrä. Kaikissa muissa tapauksissa myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voittomarginaalin perustaksi otettiin alustavasti perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti muiden asianomaisten yhteistyössä toimivien vientiä harjoittavien tuottajien painotettu keskiarvo.
- (23) Asianomaisia osapuolia pyydetään esittämään huomautuksensa voittomarginaalin sekä myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten tason määrittämisestä perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti.

Vientihinta

- (24) Kaikissa tapauksissa, joissa virtsa-ainetta viettiin yhteisöön riippumattomille asiakkaille, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti, toisin sanoen tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.
- (25) Kuitenkin tapauksissa, joissa vientimyynti tapahtui etuyhteydessä olevan tuojan kautta, vientihinta muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti, toisin sanoen sen hinnan perusteella, jolla maahan tuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle. Näissä tapauksissa luotettavan vientihinnan määrittämistä varten tehtiin oikaisu kaikien maahantuonnin ja jälleenmyynnin välissä aiheutuneiden kustannusten sekä voiton määrän huomioon ottamiseksi. Voittomarginaali määritettiin alustavasti yhteistyössä toimineilta etuyhteydettömiltä viejiltä saatujen tietojen perusteella.

Vertailu

- (26) Normaaliarvon ja vientihinnan tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin asianmukaisesti huomioon, oikaisujen muodossa, hintojen vertailuun vaikuttavat eroavuudet perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Asianmukaiset oikaisut tehtiin kaikissa niissä tapauksissa, joissa ne katsottiin kohtuullisiksi, oikeelliseksi ja todennetun näytön tukemiksi.

Tutkittujen yritysten polkumyynnimarginaali

- (27) Painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin laaduttain kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vientihintojen painotettuun keskiarvoon. Kuitenkin niissä tapauksissa, joissa hinnat vaihtelivat merkittävästi eri alueiden, asiakkaiden ja ajanjaksojen kesken ja joissa menetelmä, jolla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan, ei kuvastanut polkumyynnin täyttä tasoa, painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin yksittäisiin vientitapahtumiin.

Jäännöspolkumyynnimarginaali

- (28) Yhteistyöhön osallistumattomien yritysten jäännöspolkumyynnimarginaali määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.
- (29) Niiden maiden osalta, joiden yhteistyön taso oli lähellä Eurostatin toimittamia tietoja, eli kun ei ollut syytä uskoa, että yksikään vientiä harjoittava tuottaja olisi kieltäytynyt yhteistyöstä, jäännöspolkumyynnimarginaali päätettiin vahvistaa yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritetyn korkeimman polkumyynnimarginaalin suuruiseksi, jotta mahdollisten toimenpiteiden tehokkuus voitiin varmistaa.

- (30) Niiden maiden osalta, joiden yhteistyössä toimimisen aste oli alhainen, jäännöspolkumyynnimarginaali määritettiin eniten polkumyynnillä tapahtuvan, määrällisesti edustavan yhteisöön suuntautuvan vientimyyntin perusteella. Tätä menetelmää pidettiin tarpeellisena, koska haluttiin välttää yhteistyöstä kieltäytyminen palkitseminen ja koska ei ollut viitteitä siitä, että jokin yhteistyöhön osallistumaton osapuoli olisi harjoittanut polkumyyntiä alhaisemmalla tasolla.

2. Bulgaria

- (31) Ainoa tiedossa oleva vientiä harjoittava tuottaja vastasi kyselyyn. Vastaukseen sisältyi tietoja siihen etuyhteydessä olevan kotimarkkinoilla toimivan yrityksen kotimarkkinamyynnistä. Vastaus saatiin myös toiselta etuyhteydessä olevalta yritykseltä, joka toimi tarkasteltavana olevan tuotteen myyjänä koti- ja vientimarkkinoilla kahden kuukauden ajan tutkimusajanjaksolla. Viimeksi mainittu yritys hankki tärkeintä tuotantopanosta (kaasu) ja myi valmista tuotetta (virtsa-aine) maksettuaan tuottajalle valmistusmaksun. Etuyhteydessä oleville yrityksille osoitettuun kyselylomakkeen liitteeseen vastasi yksi yhteistyössä toimiva, kyseiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä oleva yritys.

Normaaliarvo

- (32) Normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön myydylle laadulle.
- (33) Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että lukuisat keskeytykset kaasun tarjonnassa ja tästä johtuen virtsa-aineen tuotannossa tutkimusajanjaksolla aiheuttivat tuotantokustannusten merkittävää vaihtelua. Kyseiset vaihtelut estävät komissiota tarkoituksenmukaisesti määrittämästä tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunutta myyntiä. Tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunut myynti olisi määritettävä kuukausittain.
- (34) Kustannusten ja hintojen vaihtelut ovat lähes väistämättömiä kaikessa liiketoiminnassa. Ottaakseen tällaiset muutokset huomioon määrittäessään, mikä myynti on tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä, komissio on johdonmukaisesti soveltanut menetelmää, jossa verrataan yrityskohtaisia kotimarkkinahintoja tuotantokustannusten painotettuun keskiarvoon tutkimusajanjaksona. Pyyntöön esittäneen yrityksen erityisen tilanteen ei katsota oikeuttavan poikkeamaan kaikkiin tässä tarkastellussa yrityksiin sovelletuista menetelmistä varsinkin, kun osan tutkimusajanjaksoa kestänyt raaka-aineen tarjontaongelma voidaan katsoa täysin yrityksestä johtuvaksi. Tämän vuoksi katsottiin, että kustannusvaikutukset olisi otettava huomioon normaaliarvoa laskettaessa.

- (35) Palautettakoon mieleen, että vientiä harjoittava tuottaja myi tavaraa Bulgarian kotimarkkinoille kahden myyntiyrityksen kautta. Vientiä harjoittavan tuottajan ja myyntiyritysten tehtävien jakautumisen vuoksi pidettiin tarpeellisena määrittää normaaliarvo riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä Bulgariassa maksamien hintojen perusteella.

- (36) Jos kotimarkkinoilla ei kuitenkaan esiintynyt kannattavaa myyntiä, normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti asianomaisten yritysten ilmoittamien tuotantokustannusten ja kotimarkkinamyynnin myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten perusteella. Jos muuta perustetta ei ollut, voittomarginaali määritettiin alustavasti muiden tässä menettelynsä yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien saaman painotetun keskimääräisen voiton perusteella perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti (katso johdanto-osan 21 ja 22 kappale).

Vientihinta

- (37) Suoraan riippumattomalle asiakkaalle yhteistyössä tapahtunut vientimyynti määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti, ja vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä olevan tuojan kautta tapahtuneen myynnin, joka muodosti 80 prosenttia yhteisöön suuntautuvasta vientimyyntistä, vientihinnat muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

Vertailu

- (38) Oikaisuja tehtiin sisämaakuljetusten, huolintamaksujen sekä pakkaus- ja luottokustannusten osalta.

Polkumyymintimarginaali

- (39) Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu osoitti polkumyynnin olemassaolon yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osalta. Väliaikainen polkumyymintimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on seuraava:

Chimco AD: 131,3 %.

- (40) Bulgarialaisen yrityksen yhteistyössä toimimisen aste osoittautui korkeaksi, ja väliaikaiseksi jäännöspolkumyymintimarginaaliksi vahvistettiin sama kuin yhteistyössä toimineen yrityksen polkumyymintimarginaali eli 131,3 prosenttia.

3. Kroatia

- (41) Ainoa tiedossa oleva vientiä harjoittava tuottaja vastasi kyselyyn. Etuyhteydessä oleville yrityksille osoitettuun kyselylomakkeen liitteeseen vastasi kaksi yhteistyössä toimivaa, kyseiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä olevaa yritystä.

Normaaliarvo

- (42) Normaaliarvo määritettiin tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön viedyn laadun kotimarkkinoiden myyntihintojen perusteella.

Vientihinta

- (43) Koska tutkimusajanjaksolla yhteisöön suuntautunut vientimyynti kanavoitiin kahden yhteistyössä sijaitsevan etuyhteydessä olevan tuojan kautta, vientihinta muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

Vertailu

- (44) Oikaisuja tehtiin sisämaakuljetus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten sekä pakkaus- ja luottokustannusten erojen osalta.

Polkumyymintimarginaali

- (45) Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu osoitti polkumyynnin olemassaolon yhteistyössä toimivan vientiä harjoittavan tuottajan osalta. Väliaikainen polkumyymintimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on seuraava:

Petrokemija d.d.: 72,9 %.

- (46) Yhteistyössä toimimisen aste oli korkea, ja väliaikaiseksi jäännöspolkumyymintimarginaaliksi vahvistettiin sama kuin yhteistyössä toimineen yrityksen polkumyymintimarginaali eli 72,9 prosenttia.

4. Egypti

- (47) Kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa vastasi kyselyyn.

Normaaliarvo

- (48) Normaaliarvo määritettiin kotimarkkinoiden myyntihintojen perusteella.

Vientihinta

- (49) Koska kaikki vientimyynti tapahtui suoraan riippumattomille asiakkaille yhteistyössä, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

Vertailu

- (50) Oikaisuja tehtiin pankkimaksuissa, alennuksissa sekä pakkaus-, käsittely-, lastaus-, kuljetus-, vakuutus- ja luottokustannuksissa olevien erojen osalta.

- (51) Toinen yritys vaati oikaisua laskennallisen alennuksen huomioon ottamiseksi. Kyseistä oikaisua ei voitu myöntää, koska alennuksen tosiasiallisesta soveltamisesta ei ollut näyttöä.

Polkumyymintimarginaali

- (52) Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu osoitti polkumyynnin olemassaolon molempien yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta. Väliaikaiset polkumyymintimarginaalit ilmaistuina prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla ovat seuraavat:

El-Delta Company for Fertilisers and Chemical Industries (Asmeda): 26,4 %

Abu Qir Fertilisers and Chemical Industries: 21,6 %.

- (53) Yhteistyössä toimimisen aste oli Egyptin osalta korkea, ja väliaikaiseksi jäännöspolkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin sama kuin yhteistyössä toimineille yrityksille määritetty korkein polkumyyntimarginaali eli 26,4 prosenttia.

5. Viro

- (54) Ainoa tiedossa oleva virolainen vientiä harjoittava tuottaja vastasi kyselyyn. Etuyhteydettömille osapuolille yhteisössä suuntautuneeksi ilmoitetun myynnin vertailu Eurostatin tietoihin osoitti kuitenkin yhteistyön tason olevan erittäin alhainen eli 2,7 prosenttia. Tämän katsottiin johtuvan siitä, ettei virolainen yritys ilmoittanut riippumattomien kauppiaiden kautta kanavoitua virtsa-aineen vientimyyntiä.

Normaaliarvo

- (55) Vientiä harjoittavan tuottajan virtsa-aineen kotimarkkinamyynni ei ollut edustavaa verrattuna sen virtsa-aineen vientiin yhteisöön, ja tämän vuoksi normaaliarvoa ei voitu määrittää kotimarkkinahintojen perusteella. Koska Virossa ei ollut muita virtsa-aineen tuottajia, normaaliarvoa ei voitu määrittää muiden myyjien tai tuottajien hintojen perusteella.
- (56) Tämän johdosta normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti. Yrityksen omia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Koska muuta kohtuullista perustetta ei ollut, käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan b alakohdan mukaisesti niitä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa, joita sovellettiin saman yleisen tuoteluokan eli lannoitteiden tuotantoon ja myyntiin kyseisen virolaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta (katso johdanto-osan 21 ja 22 kappale).

Vientihinta

- (57) Koska yrityksen ilmoituksen mukaan vientimyynti yhteisöön suuntautui riippumattomille asiakkaille yhteisössä, vientimyynti määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.
- (58) Kuten johdanto-osan 54 kappaleessa mainitaan, yritys väittää olevansa virtsa-aineen ainoa tuottaja Virossa. Tämän vuoksi komissio on alustavasti päättänyt soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa ilmoittamattomaan vientimyyntiin, joka Eurostatin mukaan oli 97,3 prosenttia kokonaisviennistä. Kyseisen ilmoittamattoman määrän vientihinta määritettiin eniten polkumyynnillä ja edustavissa määrin tapahtuneen yhteisöön suuntautuneen yrityksen ilmoittaman vientimyyntin perusteella.

Vertailu

- (59) Oikaisuja tehtiin pankkimaksujen sekä käsittely-, lastaus-, kuljetus-, vakuutus- ja luottokustannusten erojen osalta.

Polkumyyntimarginaali

- (60) Vientihinnassa oli Viron osalta merkittäviä vaihteluita eri alueiden välillä. Tutkimuksesta kävi ilmi, että tietyissä jäsenvaltioissa veloitettiin polkumyyntihintoja, mutta muissa jäsenvaltioissa veloitettujen vientihintojen olivat korkeammat. Tämän johdosta katsottiin, että painotetun keskimääräisen normaaliarvon vertaaminen painotettuun keskimääräiseen vientihintaan ei ilmentänyt polkumyyntiä täysimääräisesti. Tämän vuoksi painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin yksittäisiin vientitapahtumiin.
- (61) Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu osoitti polkumyyntin olemassaolon yhteistyössä toimivan vientiä harjoittavan tuottajan osalta. Väliaikainen polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on seuraava:

JSC Nitrofert: 34,3 %.

- (62) Väliaikainen jäännöspolkumyyntimarginaali vahvistettiin samalle tasolle kuin vientiä harjoittavan tuottajan osalta eli 34,3 prosentiksi.

6. Libya

- (63) Vaikka ainoa vientiä harjoittava tuottaja suostuikin aluksi toimimaan yhteistyössä, se ei myöhemmin antanut tutustua vastauksen todentamisen kannalta olennaisiin tietoihin varsinkaan tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinoiden myyntihintojen ja tuotantokustannusten osalta. Tämän vuoksi komission oli käytettävä väliaikaisen polkumyyntimarginaalin laskemiseksi käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

Normaaliarvo

- (64) Ilmoitettuja tutkimusajanjaksoa koskevia kotimarkkinoiden myyntilukuja ei voitu verrata tarkastettuihin tileihin tai muuhun kirjanpitoaineistoon, koska yritys ei suostunut esittämään kyseisiä asiakirjoja paikalla suoritettuna tarkastuksen aikana. Tämän johdosta tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyynnin listauksien paikkaansapitävyttä ja kattavuutta ei voitu luotettavasti määrittää, eikä ilmoitettuja tietoja voitu käyttää perustana normaaliarvon määrittämisessä.
- (65) Samoin kuin kotimarkkinoilla myydyn virtsa-aineen tuotantokustannusten osalta, komissiolta evättiin mahdollisuus tutustua keskeisiin kirjanpitoasiakirjoihin, eikä tuotantokustannusten paikkaansapitävyttä ja kattavuutta voitu siis luotettavasti määrittää. Tämä koski erityisesti raaka-ainekustannuksia ja yrityksen myynti-, hallintoa ja yleiskustannuksia.
- (66) Tämän vuoksi komissio määrittä normaaliarvon perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti käytettävissä olevien tietojen perusteella, kuten edellä on jo mainittu. Tämän vuoksi ja koska asianomaisesta maasta ei ollut käytettävissä muita tietoja, komissio katsoi aiheelliseksi käyttää laskelmiensa perustana valituksessa esitettyjä tietoja.

Vientihinta

- (67) Yrityksen esittämät tiedot pystyttiin todentamaan tyydyttävästi vientihinnan määrittämiseksi. Tämän ansiosta komissio pystyi polkumyymintamarginaalia laskiessaan käyttämään yrityksen omia vientihintoja.
- (68) Koska noin puolet vientimyynnistä suuntautui suoraan riippumattomille asiakkaille yhteisössä, kyseiset vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.
- (69) Loput yhteisöön suuntautuvasta vientimyynnistä tapahtui etuyhteydessä olevan yrityksen kautta, ja tämän vuoksi kyseisen myynnin vientihinnat oli muodostettava perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.
- (70) Vähäinen osa etuyhteydessä olevan yrityksen kautta tapahtuneesta myynnistä kanavoitiin vielä toisen etuyhteydessä olevan yrityksen kautta yhteisössä. Kyseinen myynti muodosti kuitenkin ainoastaan marginaalisen osan libyalaisen yrityksen yhteisöön suuntautuvan kokonaisviennin määrästä, eikä sen sisällyttäminen olisi muuttanut laskelmien kokonaistulosta. Tämän vuoksi sitä ei otettu huomioon.
- (71) Lisäksi etuyhteydessä olevan yrityksen muuta kuin libyalaista alkuperää oleva myynti ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle yhteisössä, josta yritys oli antanut virheellisen ilmoituksen, oli jätettävä pois laskelmista.
- (72) Etuyhteydessä olevan yrityksen ilmoitettuja myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten tiettyjä eriä oli korjattava tarkastuskäynnin tulosten perusteella.

Vertailu

- (73) Oikaisuja tehtiin pakkaus-, käsittely- ja lastaus-, meri-rahti-, vakuutus- ja todentamiskustannusten sekä luottokustannusten erojen osalta.
- (74) Yritys väitti tiettyjä luottokustannuksia aiheutuneen myös kotimarkkinoilla, mutta esitti asiasta ristiriitaisia tietoja. Tutkimus osoitti, että maksuehdoista ei sovittu kotimarkkinoilla olevan asiakkaan kanssa ennen myyntiä, minkä vuoksi oikaisua ei tehty.

Polkumyymintamarginaali

- (75) Painotetun keskimääräisen normaaliarvon ja painotetun keskimääräisen vientihinnan vertailu osoitti polkumyynnin olemassaolon yhteistyössä toimivan vientiä harjoittavan tuottajan osalta. Väliaikainen polkumyymintamarginaali ilmaistauna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on seuraava:

National Oil Corporation: 51,4 %.

- (76) Yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan viennin määrää verrattiin Eurostatin vientitietoihin ja sen todettiin olevan samalla tasolla. Koska libyalainen vientiä harjoittava tuottaja vastasi kaikesta Eurostatin ilmoittamasta vientimyynnistä, väliaikaiseksi jäännöspolkumyymintamarginaaliksi vahvistettiin sama kuin yhteistyössä toimineen yrityksen polkumyymintamarginaali eli 51,4 prosenttia.

7. Liettua

- (77) Yksi yritys vastasi vientiä harjoittaville tuottajille osoitettuun kyselyyn. Vastaukseen sisältyi tietoja etuyhteydessä olevan yrityksen kotimarkkinamyynnistä. Etuyhteydessä oleville yrityksille osoitettuun kyselyyn vastasi yksi yhteisössä toimiva, kyseiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä oleva yritys.

Normaaliarvo

- (78) Vientiä harjoittavan tuottajan virtsa-aineen kotimarkkinamyynti ei ollut edustavaa verrattuna sen virtsa-aineen vientiin yhteisöön, minkä vuoksi normaaliarvoa ei voitu määrittää kotimarkkinahintojen perusteella. Koska Liettuassa ei ollut muita virtsa-, aineen tuottajia, normaaliarvoa ei voitu määrittää muiden myyjien tai tuottajien hintojen perusteella.
- (79) Tämän johdosta normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti. Koska muuta kohtuullista perustetta ei ollut, käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan b alakohdan mukaisesti niitä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa, joita sovellettiin saman yleisen tuoteluokan eli muiden lannoitteiden tuotantoon ja myyntiin kyseisen liettualaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta.

Vientihinta

- (80) Lähes kaikki vientimyynti suuntautui suoraan riippumattomille asiakkaille yhteisössä. Etuyhteydessä olevan yrityksen kautta tapahtuneen myynnin vientihinta oli alle viisi prosenttia vientiä harjoittavan tuottajan kokonaisvientimyynnistä. Viimeksi mainitun vientihinta oli muodostettava perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

Vertailu

- (81) Oikaisuja tehtiin pakkaus-, kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäkustannusten erojen osalta.
- (82) Normaaliarvoa koskevia oikaisuja vaadittiin virtsa-aineen epäedustavan myynnin perusteella. Saman yleisen tuoteluokan kotimarkkinamyynnistä esitetyt tiedot, joista myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa käytettiin normaaliarvon muodostamisessa, eivät osoittaneet oikaisuja perustelluiksi.

Polkumyntimarginaali

- (83) Painotetun keskimääräisen normaaliarvon ja painotetun keskimääräisen vientihinnan vertailu osoitti polkumyynnin olemassaolon yhteistyössä toimivan vientiä harjoittavan tuottajan osalta. Väliaikainen polkumyntimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on seuraava:

Joint Stock Company Achema, Jonava: 9,4 %.

- (84) Koska yhteistyössä toimimisen aste oli Liettuan osalta korkea, väliaikaiseksi jäännöspolkumyntimarginaaliksi vahvistettiin sama kuin yhteistyössä toimineen yrityksen polkumyntimarginaali eli 9,4 prosenttia.

8. Puola

- (85) Yksi vientiä harjoittava tuottaja vastasi kyselyyn.

Normaaliarvo

- (86) Normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Yrityksen omia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Voittomarginaalin osalta todettiin, että koska muuta kohtuullista perustetta ei ollut, kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan b alakohdan mukaisesti saman yleisen tuoteluokan eli muiden lannoitteiden tuotantoon ja myyntiin sovellettavaa voittoa.

Vientihinta

- (87) Koska kaikki yhteisöön suuntautunut vientimyynti tapahtui suoraan riippumattomille asiakkaille, perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti käytettiin maksettua tai maksettavaa vientihintaa.

Vertailu

- (88) Oikaisuja tehtiin sisämaakuljetus-, merirahti-, EY-rahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis-, pakkaus- ja luottokustannusten, palkkioiden sekä muiden tekijöiden erojen osalta.

Polkumyntimarginaali

- (89) Painotetun keskimääräisen normaaliarvon ja painotetun keskimääräisen vientihinnan vertailu osoitti polkumyynnin olemassaolon yhteistyössä toimivan vientiä harjoittavan tuottajan osalta. Väliaikainen polkumyntimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on seuraava:

Zaklady Chemiczne "Police":

31,0 %.

- (90) Yhteistyössä toimimisen aste oli Puolan osalta korkea, ja väliaikaiseksi jäännöspolkumyntimarginaaliksi vahvistettiin sama kuin yhteistyössä toimineen yrityksen polkumyntimarginaali eli 31,0 prosenttia.

9. Romania

- (91) Kolme yritystä vastasi vientiä harjoittaville tuottajille osoitettuun kyselyyn. Eräs yhteen vientiä harjoittavista tuottajista etuyhteydessä oleva romanialainen yritys vastasi komission kyselyyn ja esitti tietoja myynnistä sekä koti- että yhteisön markkinoilla. Etuyhteydessä oleville tuojille osoitettuun kyselyyn vastasi kaksi yhteisössä toimivaa, yhteen vientiä harjoittavista tuottajista etuyhteydessä olevaa yritystä.

Normaaliarvo

- (92) Normaaliarvo määritettiin riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamien tai maksettaviksi tulevien hintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Vientihinta

- (93) Suoraan yhteisön riippumattomille asiakkaille suuntautuneen vientimyyntin osalta vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella. Noin 25 prosenttia kaikesta yhteisöön suuntautuneesta vientimyyntistä myytiin yhteisössä sijaitsevien etuyhteydessä olevien tuojien kautta. Tämän johdosta kyseisen myynnin vientihinta muodostettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

Vertailu

- (94) Oikaisuja tehtiin sisämaarahti-, pakkaus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten sekä luottokustannusten ja palkkioiden erojen osalta.

Polkumyntimarginaali

- (95) Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu osoitti polkumyynnin olemassaolon kunkin kolmen yhteistyössä toimivan vientiä harjoittavan tuottajan osalta. Väliaikaiset polkumyntimarginaalit ilmaistuina prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla ovat seuraavat:

S.C. Amonil SA, Slobozia: 28,3 %

Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova: 47,0 %

Sofert SA, Bacau: 32,6 %.

- (96) Koska yhteistyössä toimimisen aste oli korkea, väliaikaiseksi jäännöspolkumyntimarginaaliksi vahvistettiin sama kuin korkein yhteistyössä toimineen yrityksen polkumyntimarginaali eli 47,0 prosenttia.

UKRAINA JA VALKO-VENÄJÄ

1. Vertailumaa

- (97) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti muiden kuin markkinatalousmaiden ja niiden yritysten osalta, joille markkinatalousasemaa ei voida myöntää, normaaliarvo on määriteltävä markkinataloutta toteuttavassa kolmannessa maassa, jäljempänä 'vertailumaa', käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella.
- (98) Tämän menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa komissio ilmaisi aikomuksensa käyttää Slovakiaa Ukrainaa ja Valko-Venäjää koskevan normaaliarvon määrittämiseen soveltuvana vertailumaana.
- (99) Ukrainan ja Valko-Venäjän vientiä harjoittavat tuottajat, Valko-Venäjän edustusto Euroopan unionissa ja eräs tuojia edustava järjestö (EFIA) vastustivat kyseistä ehdotusta. Slovakiaa vastaan esitetyt tärkeimmät huomautukset olivat erot raaka-aineiden saannissa, erot tuotantomenetelmässä, erilainen tuotantoasteikko tämän menettelyn kohteena oleviin muihin kuin markkinatalousmaihin verrattuna, vaihdantakaupan ja kassaongelmien vaikutus kotimarkkinoiden myyntihintoihin ja Slovakian markkinoiden suojaaminen tuontitulleilla. Asianomaiset osapuolet ehdottivat Liettuaa soveltuvaksi vertailumaaksi.
- (100) Tutkimuksesta kävi ilmi, että Liettualla ei ollut riittävän kilpailukykyisiä tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinoita. Itse asiassa tuottajia oli ainoastaan yksi, ja markkinoita suojeltiin tuontitulleilla Venäjältä tulevalta tuonnilta.
- (101) Komissio vahvistaa, että lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönottoa Venäjältä peräisin olevan virtsa-aineen tuonnissa koskeneessa aiemmassa tarkastelussa Slovakiaa pidettiin soveltuvimpana vertailumaaksi. Koska vaihtoehtoja ei ollut, sitä käytettiinkin vertailumaana. Tämän vuoksi se olisi järkevä valinta vertailumaaksi tässä menettelyssä.
- (102) Tässä tutkimuksessa komissio päätti kuitenkin tutkia yksityiskohtaisemmin kaikki mahdolliset vaihtoehdot, ja tätä varten se pyysi tietoja myynnistä ja markkinaolosuhteista asianomaisen tuotteen tuottajilta tämän menettelyn kohteena olevassa kahdeksassa markkinatalousmaassa ja tiedossa olevilta tuottajilta muissa markkinatalousmaissa. Vastauksia saatiin tuottajilta kaikista menettelyn kohteena olevista kahdeksasta markkinatalousmaasta, yhdeltä tuottajalta Australiasta ja yhdeltä tuottajalta Yhdysvalloista.
- (103) Kaikkien vastausten analysointi osoitti Yhdysvaltojen vaikuttavan soveltuvimmalta vertailumaaksi. Yhdysvalloilla oli hyvin kilpailukykyiset tarkasteltavana olevan tuotteen markkinat: yli kymmenen tuottajaa, paljon loppukäyttäjiä ja merkittäviä tuontimääriä kolmansista maista. Vaikka maassa oli otettu käyttöön polkumyöntullit tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa entisestä

Neuvostoliitosta, virtsa-ainetta tuotiin vielä merkittävässä määrin muista maista.

- (104) Edellä esitetyn perusteella tehtiin se päätelmä, että Yhdysvallat oli soveliaim vertailumaaksi ja tämän vuoksi Yhdysvaltojen valinta vaikutti järkevältä ja perustellulta perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti.
- (105) Tämän jälkeen komissio lähetti yhdysvaltalaiselle tuottajalle yksityiskohtaisemman kyselylomakkeen, jossa pyydettiin tietoja tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinoiden myyntihinnoista ja tuotantokustannuksista. Tuottajan vastaus tarkastettiin paikan päällä.
- (106) Komissio tutki hinnan osalta, tapahtuiko tarkasteltavana olevan tuotteen myynti Yhdysvalloissa tavanomaisessa kaupankäynnissä.
- (107) Tuotantokustannuksista todettakoon tarkastuksen osoittaneen, että tutkimusajanjakson jälkipuoliskolla maakaasun hinta Yhdysvaltojen markkinoilla oli epätavallisen korkea, mitä voitaisiin selittää liikakysynnällä. Tämän vuoksi tehtiin oikaisu yhdysvaltalaisen tuottajan maksamien luonnonkaasusta aiheutuneiden kustannusten osalta.
- (108) Edellä mainittu korjaus huomioon ottaen asianomaisen yhdysvaltalaisen tuottajan kotimarkkinamyynni tapahtui tavanomaisessa kaupankäynnissä.
- (109) Tämän johdosta normaaliarvo määritettiin painotetuksi keskimääräiseksi kotimarkkinoiden myyntihinnaksi, jolla yhteistyössä toiminut yhdysvaltalainen tuottaja oli myynyt tarkasteltavana olevaa tuotetta etuyhteydettömille asiakkaille.

2. Valko-Venäjä

- (110) Vaikka ainoa valkovenäläinen vientiä harjoittava tuottaja aikoi alunperin toimia yhteistyössä tässä menettelyssä, komission kyselyyn annetussa vastauksessa oli merkittäviä puutteita. Lisäksi yritys ei vastannut tiettyihin selvennyksiä ja lisätietoja koskeviin kirjallisiin pyyntöihin. Tämän vuoksi komission oli käytettävä väliaikaisen polkumyntimarginaalin laskennassa käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

Normaaliarvo

- (111) Normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti kuten johdanto-osan 106—109 kappaleessa kuvataan.

Vientihinta

- (112) Ilmoitetun vientimyynnin määrä ja arvo ei vastannut Eurostatin tietoja, sillä ilmoitetun vientimyynnin määrä ja arvo alittivat merkittävästi Eurostatin tiedot. Yritys ei antanut järkevää selitystä kyseisille eroavaisuuksille, eikä se komission nimenomaisista pyynnöistä huolimatta esittänyt asiakirjoja, jotka olisivat tukeneet ilmoitettua yhteisöön suuntautunutta vientimyyntiä koskevia tietoja.

(113) Tämän vuoksi komissiolla ei ollut muuta mahdollisuutta kuin jättää yrityksen esittämät tiedot huomioon ottamatta, ja sen oli käytettävä perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti käytettävissä olevia tietoja. Koska muuta kohtuullista perustetta ei ollut, vientihinta määritettiin Valko-Venäjän osalta Eurostatin tietojen perusteella. Koska käytettävissä olevat tiedot osoittivat, että myynti tapahtui kokonaisuudessaan kauppiaiden kautta, palkkioiden osalta tehtiin asianmukainen oikaisu.

Vertailu

(114) Oikaisuja tehtiin aina kun ne katsottiin kohtuullisiksi ja oikeelliseksi palkkioiden sekä kuljetus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten erojen huomioon ottamiseksi.

(115) Sisämaakuljetusta koskeva oikaisu perustuu vertailumaassa sovellettuihin tariffeihin, ja siinä otetaan huomioon vientiä harjoittavan tuottajan tehtaan ja lastaussataman välimatka.

Polkumyymintimarginaali

(116) Painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vientihinnan painotettuun keskiarvoon. Vertailu osoitti polkumyynnin olemassaolon. Koko maata koskeva yhtenäinen painotettu keskimääräinen väliaikainen polkumyymintimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-arvosta oli 75,7 prosenttia.

3. Ukraina

(117) Neljä yritystä vastasi vientiä harjoittaville tuottajille osoitettuun kyselyyn. Kolme niistä pyysi markkinatalousasemaa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan nojalla.

Markkinatalousaseman arviointi

(118) Komissio hankki kaikki tarpeellisia pitämänsä tiedot ja suoritti kaikkien markkinatalousasemaa koskevissa pyynnöissä esitettyjen tietojen tarkastuksen asianomaisten yritysten toimitiloissa. Kaikki kolme vaatimusta analysoidiin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa esitettyjen viiden arviointiperusteen mukaisesti.

(119) Kahden yrityksen osalta määritettiin, että niiden hintoja ja kustannuksia koskevat päätökset oli tehty ilman, että valtio olisi merkittävästi puuttunut asiaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa tarkoitettua mielessä, ja että ne vastasivat merkittävässä määrin markkina-arvoja. Molempien yritysten tilit oli itsenäisesti tarkastettu kansainvälisten tilintarkastusstandardien mukaisesti, eikä tuotantokustannuksia ja taloudellista tilannetta ollut merkittävästi vääristelty. Vaikka toinen

yritys kävi vaihdantakauppaa, se oli hyvin vähäistä eikä se koskenyt tarkasteltavana olevaa tuotetta. Asianomaisiin yrityksiin voitiin soveltaa konkurssi- ja varallisuuslakeja, ja valuuttakurssit muunnettiin markkinakurssiin.

(120) Tämän johdosta katsottiin, että edellä mainitut kaksi yritystä täyttivät perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetetut edellytykset. Kyseiset yritykset ovat:

- Cherkassy Azot, Cherkassy, ja
- Concern Stiro, Gorlovka.

(121) Kolmannen yrityksen todettiin harjoittavan vaihdantakauppaa yleisesti ottaen merkittävässä määrin ja jonkin verran myös tarkasteltavana olevan tuotteen osalta. Lisäksi valtionomaisuuden rahasto omistaa yrityksen osakkeita, minkä vuoksi se pystyy estämään tiettyjä päätöksiä, muun muassa yrityksen yhtiöjärjestyksen muuttamisen, ja tämän vuoksi sillä on mahdollisuus puuttua toimintaan merkittävässä määrin.

(122) Tämän johdosta katsottiin, että kyseinen yritys ei täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetettuja edellytyksiä.

(123) Asianomaisille yrityksille ja yhteisön tuotannonalalle annettiin tilaisuus esittää huomautuksensa edellä mainituista päätelmistä.

(124) Ilman markkinatalousasemaa jätetty vientiä harjoittava tuottaja kiisti komission päätelmät tosiasiallisen valtion puuttumisen ja vaihdantakaupan määrän osalta. Uusia väitteitä markkinatalousasemaa koskevan määrittelyn muuttamiseksi ei kuitenkaan esitetty.

(125) Yhteisön tuotannonala vastusti sitä, että markkinatalousasema myönnettiin kahdelle ukrainalaiselle yritykselle. Väitettiin, että ukrainalaiset yritykset toimivat makrotaloudessa, jossa valtion puuttuminen on vallitseva olotila, että valtio vahvistaa hinnan kaasulle, joka on tärkein raaka-aine virtsa-aineen tuotannossa, että vaihdantakauppa on laajalle levinnyttä ja että yritykset eivät sovelta kaikkia tärkeimpiä kansainvälisiä laskentatoimen periaatteita.

(126) Komissio toteaa valtion puuttumisen olevan tyypillistä Ukrainan taloudelle. Markkinatalousasemaa koskevassa analyysissä yksittäisten yritysten on osoitettava valmistavansa ja myyvänsä samankaltaista tuotetta markkinatalousolosuhteissa. Asianomaisten yritysten osalta ei löytynyt muita viitteitä väitetyistä laaja-alaisesta vaihdantakaupasta kuin mitä edellä olevissa johdanto-osan kappaleissa on jo mainittu. Molempien yritysten tilit tarkastettiin kansainvälisten kirjanpitostandardien mukaisesti. Komissio ei havainnut valtion puuttumisesta kaasukauppaan muita viitteitä kuin mitä johdanto-osan 128 ja 129 kappaleissa mainitaan.

- (127) Tämän vuoksi päätettiin myöntää markkinatalousasema kahdelle yritykselle ja hylätä markkinatalousasemasta esitetty vaatimus kolmannen yrityksen osalta. Neuvo-antavaa komiteaa kuultiin, eikä se esittänyt vastalauseita komission päätelmistä.
- (128) Ukrainassa suoritetuissa lisätarkastuksissa on käynyt lisäksi ilmi, että ilman markkinatalousasemaa jätetty yritys oli toimittanut vääriä tietoja asemastaan valtion ohjelmissa, joissa paikallisen viljelyalan tukemiseksi halpoja raaka-aineita toimitettiin lannoitteiden tuottajille ja erityisesti asianomaiselle yritykselle tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen.
- (129) Markkinatalousaseman saaneet kaksi yritystä osallistuivat myös kyseisiin ohjelmiin, mutta tutkimuksessa kävi ilmi niiden osallistumisen olevan hyvin vähäistä ja koskevan alhaisemman jalostusasteen tuotteita. Vaikutukset ammoniakkin, jota tuotetaan maakaasusta ja jota käytetään sekä tarkasteltavana olevan tuotteen että muiden lannoitteiden tuottamiseen, kustannuksiin on korjattu oikeaisemalla yritysten kustannukset.
- (130) Tämän vuoksi katsottiin, että markkinatalousaseman myöntäminen kahdelle yritykselle ja markkinatalousasemasta esitetyn vaatimuksen hylkääminen kolmannen yrityksen osalta olisi säilytettävä.

Yksilöllinen kohtelu

- (131) Ellei vientiä harjoittava tuottaja pysty todistamaan toimivansa markkinatalousolosuhteissa, on laskettava koko maata koskeva tulli muille kuin markkinatalousmaille ja perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohdan mukaisille maille, lukuun ottamatta niitä tapauksia, joissa yritykset pystyvät osoittamaan, että valtio ei puutu niiden vientitoimiin ja että ne ovat oikeudellisesti tai tosiasiallisesti valtiosta riippumattomia niin, että ei ole vaaraa koko maata koskevan marginaalin kiertämisestä.
- (132) Ukrainalainen yritys, jolle markkinatalousasemaa ei myönnetty, pyysi yksilöllistä kohtelua. Komissio hankki ja tarkasti kaikki tiedot, jotka se katsoi tarpeelliseksi sen määrittämiseksi, täyttikö asianomainen yritys yksilöllistä kohtelua koskevat edellytykset. Kävi ilmi, että valtio ei pysty puuttumaan yrityksen vientitoimiin toimenpiteiden kiertämiseksi, jos kyseiselle viejälle myönnetään yksilöllinen polkumyyntimarginaali. Tämän vuoksi pidettiin perusteltuna myöntää yksilöllinen kohtelu asianomaiselle yritykselle Joint Stock Company DniproAzot, Dniprodzerzhinsk.

Jalostuskorvaus

- (133) Tutkimuksessa kävi ilmi, että eräät ukrainalaiset yritykset toteuttivat kotimarkkina- ja/tai vientimyyntinsä osaksi tai kokonaisuudessaan jalostuskorvauksesta tehtyjen sopimusten nojalla.

- (134) Kyseisten sopimusten mukaisesti yksi yritys toimittaa raaka-aineita (maakaasua ja joissakin tapauksissa myös sähköä) toiselle yritykselle, joka palauttaa valmiin tuotteen joko raaka-aineet toimittaneelle ensimmäiselle yritykselle tai kolmannelle osapuolelle. Raaka-aineet jalostavaa yritystä ei laskuteta sille toimitetuista raaka-aineista, eikä se laskuta toimittamistaan valmiista tuotteista. Kyseinen yritys saa ainoastaan maksun raaka-aineen työstämisestä tarkasteltavana olevaksi tuotteeksi. Ukrainan lain mukaan raaka-aineiden toimittaja, tässä tapauksessa ensimmäinen yritys, omistaa valmiin tuotteen.
- (135) Edellä esitetyn perusteella on selvää, että jalostuskorvauksesta tehtyjen sopimusten tapauksessa samankaltaisesta tuotteesta maksettua tai maksettavaa hintaa ei voida määrittää, saati tarkastaa yhteistyössä toimivien yritysten toimitiloissa. Tämän vuoksi, ja koska muut jalostuskorvaussopimuksissa osapuolina olevat yritykset eivät toimineet yhteistyössä, komissio ei alustavasti ottanut huomioon kyseisten jalostuskorvauksista tehtyjen sopimusten nojalla tapahtunutta myyntiä.

Markkitalousaseman saaneiden yritysten normaaliarvo

- (136) Markkinatalousaseman saaneita yrityksiä pyydettiin vastaamaan täysimääräisesti kyselyyn kotimarkkinoiden myynnistä ja tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannuksista. Kyseiset vastaukset on todennettu paikan päällä asianomaisten yritysten toimitiloissa.
- (137) Toisen yrityksen osalta kävi ilmi, että huomattava osa sen kotimarkkinamyynnistä tapahtui jalostuskorvaussopimusten nojalla. Johdanto-osan 134 ja 135 kappaleessa esitetystä syistä jalostuskorvaussopimusten nojalla tapahtunut kotimarkkinamyynti oli alustavasti jätettävä huomioon ottamatta.
- (138) Kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta muu kuin jalostuskorvaussopimusten nojalla tapahtunut kotimarkkinamyynti oli kuitenkin edustavaa. Kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittamat myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset oli korjattava. Komissio tarkastelee edelleen, onko tarpeen oikaista kyseisen ukrainalaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta muita kustannustekijöitä kuten poistoja.
- (139) Samaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta kävi ilmi, että riittävä osa sen myynnistä oli tapahtunut osana tavanomaista kaupankäyntiä. Tämän vuoksi normaaliarvo voitiin määrittää kotimarkkinoiden myyntihintojen perusteella.
- (140) Toisen yrityksen osalta kävi ilmi, että sillä ei ollut edustavaa samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyyntiä. Tämän vuoksi normaaliarvo määritettiin sen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinahintojen perusteella, jolla oli tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtunutta edustavaa myyntiä.

Ilman markkinatalousasemaa jätettyjen yritysten normaaliarvo

- (141) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti niiden yritysten normaaliarvo, joille ei myönnetty markkinatalousasemaa, määritettiin vertailumaan tuottajan esittämien todennettujen tietojen perusteella eli vertailumaan kotimarkkinoilla sellaisista tuotteista maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella, jotka ovat verrattavissa ukrainalaisten vientiä harjoittavien tuottajien yhteisöön myymiin tuotteisiin (katso johdanto-osan 106—109 kappale).

Vientihinta

- (142) Tutkimuksessa kävi ilmi, että toisen yrityksen ilmoittama yhteisöön suuntautunut vientimyynti tapahtui kokonaisuudessaan jalostuskorvaussopimusten perusteella. Sama päti osaan toisen yrityksen ilmoittamasta vientimyynnistä. Lisäksi kolmannen yrityksen, joka ei pyytänyt markkinatalousasemaa eikä yksilöllistä kohtelua, yhteisöön suuntautunut vientimyynti tapahtui kokonaisuudessaan jalostuskorvaussopimusten nojalla.
- (143) Johdanto-osan 134 ja 135 kappaleessa esitetyistä syistä jalostuskorvaussopimusten nojalla tapahtunut vientimyynti oli alustavasti jätettävä huomioon ottamatta.
- (144) Tämän johdosta ainoastaan sillä yrityksellä, jolle myönnettiin yksilöllinen kohtelu, oli todennettavissa olevat vientihinnat, ja ainoastaan toisella niistä yrityksistä, joille myönnettiin markkinatalousasema, oli vielä jalostuskorvaussopimusten nojalla tapahtuneen viennin poistamisen jälkeen riittävän edustavat todennettavissa olevat vientihinnat.
- (145) Koska kaikki muu kuin jalostuskorvaussopimusten mukainen myynti tapahtui suoraan riippumattomille asiakkaille yhteisössä, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

Vertailu

- (146) Normaaliarvon ja vientihinnan tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin asianmukaisesti huomioon, oikaisujen muodossa, hintojen vertailuun vaikuttavat eroavuudet perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetus-, käsittely-, lastaus- ja liittämissä kustannuksissa olevien erojen sekä fyysisten eroavaisuuksien osalta.
- (147) Fyysisiä eroavaisuuksia koskeva oikaisu tehtiin normaaliarvoon markkinatalousvertailumaan kotimarkkinamyynnin perusteella. Kyseinen oikaisu oli tarpeen, koska Yhdysvalloissa myyty samankaltainen tuote oli rakeista virtsa-ainetta, kun taas ukrainalaisten vientiä harjoittavien tuottajien viemä tuote oli mikrorakeista virtsa-

ainetta. Oikaisu perustui rakeisen ja mikrorakeisen virtsa-aineen markkina-arvojen väliseen eroon tutkimusajanjaksoilla Yhdysvaltojen markkinoilla. Kyseistä normaaliarvoa oikaistiin edelleen kuljetuskustannusten ja luoton osalta.

- (148) Normaaliarvoa oikaistiin sisämaakuljetuksista aiheutuneiden kustannusten osalta. Tämä päti molempiin, markkinatalousaseman saaneisiin yrityksiin ja vertailumaassa määritettyyn normaaliarvoon.
- (149) Vientihintaa oikaistiin Ukrainan sisämaakuljetuskustannusten sekä käsittely-, lastaus- ja liittämissä kustannusten osalta. Sisämaakuljetusta koskeva oikaisu perustuu vertailumaassa sovellettuihin tariffeihin, ja siinä otetaan huomioon vientiä harjoittavien tuottajien tehtaiden ja lastausmatkan välimatka Ukrainassa.

Polkumyymtimarginaali

- (150) Sen yrityksen osalta, jolle myönnettiin markkinatalousasema ja jonka maksetut tai maksettavat vientihinnat olivat todennettavissa, yhteisöön viedyn lajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan lajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan kuten perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa säädetään.
- (151) Sen yrityksen osalta, jolle myönnettiin yksilöllinen kohtelu ja jonka maksetut tai maksettavat vientihinnat olivat todennettavissa, vertailumaan osalta määritettyä yhteisöön viedyn lajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin yhteisöön viedyn tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan kuten perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa säädetään.
- (152) Väliaikaiset polkumyymtimarginaalit ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla ovat seuraavat:
— Cherkassy Azot, Cherkassy:	22,8 %
— DniproAzot, Dniprodzerzhinsk:	68,0 %
- (153) Koska oli ainakin yksi yritys, joka ei toiminut yhteistyössä tässä menettelyssä, ja koska jalostuskorvaussopimusten nojalla viedyistä huomattavista määristä maksettuja tai maksettavia vientihintoja ei voitu todentaa, väliaikainen jäännöspolkumyymtimarginaali määritettiin vertaamalla vertailumaan osalta määritettyä yhteisöön viedyn lajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa yhteisöön viedyn tuotelajin alhaisimpiin hintoihin tapahtuneiden vientitapahtumien painotettuun keskimääräiseen vientihintaan, joka edustaa samalla huomattavaa määrää siitä viennistä, jolla on todennettavissa olevat vientihinnat. Väliaikainen jäännöspolkumyymtimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on edellä esitetyn perusteella 83,9 prosenttia.

C. VAHINKO

arvioitaessa sisällytetty asianomaisista maista tulevaan tuontiin.

1. Yhteisön tuotannonalan määritelmä

- (154) Kymmenestä valituksen tehneistä yhteisön tuottajista yksi (Kemira Agro Rozenburg BV) ei toiminut yhteistyössä komission kanssa, ja tämän vuoksi sitä ei laskettu yhteisön tuotannonalaan kuuluvaksi. Toinen yhteisön tuottaja (Irish Fertiliser Industries Ltd) ei esittänyt pyydettyjä tietoja pyydettyssä muodossa, minkä vuoksi sen ei katsota toimineen yhteistyössä komission kanssa, eikä senkään katsota kuuluvan yhteisön tuotannonalaan.
- (155) Osa vientiä harjoittavista tuottajista väitti, että koska jotkut yhteisön tuottajat myös hankkivat ja toivat virtsaainetta asianomaisista maista, kyseiset tuottajat olisi jätettävä yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle.
- (156) Tutkimuksessa määritettiin, että jotkut yhteisön tuottajista hankkivat tarkasteltavana olevaa tuotetta sekä yhteisöstä että sen ulkopuolelta, myös asianomaisista maista. Useimmat kyseisistä hankinnoista olivat kuitenkin määrällisesti vähäisiä, ja ne tehtiin huoltotöistä aiheutuneiden tarjontavajausten paikkaamiseksi. Eräs yritys teki tutkimusajanjaksolla huomattavampia hankintoja, jotka vastasivat 20 prosenttia sen tuotannosta. Kyseiset hankinnat tehtiin yrityksen oman tuotevalikoiman täydentämiseksi, eivätkä ne olleet riittäviä pitämään yritystä muuna kuin virtsa-aineen yhteisön tuottajana. Näistä syistä määritetään alustavasti, että kaikki kahdeksan yritystä voidaan laskea mukaan yhteisön tuotantoon.
- (157) Koska kyseisten kahdeksan valituksen tehneen yhteistyössä toimineen yhteisön tuottajan osuus oli yli 76 prosenttia virtsa-aineen tuotannosta yhteisössä, ne muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan.

2. Yhteisön kulutus

- (158) Yhteisön kulutus määritettiin yhdistämällä yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymät määrät ja valituksessa mainittujen yhteisön markkinoilla olevien muiden tuottajien tuotanto Eurostatin luvuilla täydennettyihin yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien antamiin tietoihin niin, että saatiin selville tuonnin määrä.
- (159) Kyseisten tietojen perusteella määritettiin, että yhteisön kulutus lisääntyi joka vuosi, ja vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välillä se lisääntyi yhteensä 28,5 prosenttia.

3. Tuonti asianomaisista maista

Alustavat huomiot

- (160) Kuten johdanto-osan 228 kappaleessa todetaan, koko maata koskevat vahinkomarginaalit ovat Egyptin ja Puolan osalta vähimmäistasoa. Tämän vuoksi virtsa-aineen tuontia kyseisistä kahdesta maasta ei vahinkoa

Tarkasteltavana olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi

- (161) Komissio tutki, olisiko asianomaisista maista ⁽¹⁾ tulevaa tuontia arvioitava kumulatiivisesti perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädettyjen arviointiperusteiden mukaisesti.
- (162) Määritetyt polkumyöntimarginaalit ylittivät vähimmäistason, kustakin maasta tulleen tuonnin määrät olivat merkittäviä ja ylittivät selvästi perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa säädetty tasot, ja kumulatiivista arviointia pidettiin aiheellisenä ottaen huomioon kilpailuolosuhteet sekä asianomaisista maista tulevan tuonnin että kyseisen tuonnin ja samankaltaisen yhteisön tuotteen välillä. Hinnat laskivat tarkastelujaksolla merkittävästi. Kaikki vientiä harjoittavat tuottajat myös alittivat yhteisön tuotannonalan myyntihinnat samoja tai samankaltaisia kaupan kanavia käyttäessään. Näistä syistä tehdään alustavasti se päätelmä, että Bulgariasta, Kroatiaasta, Libyasta, Liettuasta, Romaniasta, Ukrainasta, Valko-Venäjältä ja Virosta peräisin olevaa tuontia olisi arvioitava kumulatiivisesti.

Tarkasteltavana olevan tuonnin määrä ja markkinaosuus

- (163) Virtsa-aineen tuonti asianomaisista maista lisääntyi määrällisesti 95,2 prosenttia 911 000 tonnista vuonna 1996 1 788 000 tonniin tutkimusajanjaksolla. Vastavasti yhteisön kulutus kasvoi samalla ajanjaksolla 28,5 prosenttia. Tämän johdosta asianomaisten maiden markkinaosuus kasvoi samalla ajanjaksolla 20,8 prosentista 31,5 prosenttiin, kuten seuraavasta taulukosta ilmenee:

Tuonnin markkinaosuus	1996	1997	1998	1999	Tutkimusajanjakso
Asianomaiset maat	20,8 %	20,6 %	19,4 %	25,0 %	31,5 %
Indeksi	100	99	93	120	152

Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat

- (164) Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin painotettu keskimääräinen hinta laski 158 eurosta vuonna 1996 97 euroon tutkimusajanjaksolla eli 38,7 prosenttia. Lasku oli vielä jyrkempää vuosina 1996—1999, jolloin hinnat laskivat lähes 50 prosenttia 79 euroon.

⁽¹⁾ "Asianomaisilla mailla" viitataan ainoastaan tässä menettelyssä tarkasteltuihin kahdeksaan maahan, ei siis Egyptiin ja Puolaan.

Hinnan alittavuus

- (165) Komissio on tarkastellut, alittivatko asianomaisten maiden vientiä harjoittavat tuottajat yhteisön tuotannonalan hintoja tutkimusajanjakson aikana. Kyseistä analyysiä varten vientiä harjoittavien tuottajien cif-hinnat on oikaistu yhteisön rajalla vapaasti laiturilla tullattuna-tasolle (DEQ). Tämän jälkeen kyseisiä hintoja verrattiin yhteisön tuottajien todennettuihin vapaasti tehtaalla-hintoihin.
- (166) Jotkut vientiä harjoittavat tuottajat vaativat hinnan oikaisuja laatuerojen ja kuljetuksen aikana tapahtuvan huonontumisen perusteella. Komissio kuitenkin totesi, että virtsa-aineen käyttäjät eivät ole kärsineet laatuongelmista. Tämän vahvisti eräs virtsa-aineen viejä, joka totesi, ettei sen tuotteella ja yhteisön tuottamalla tuotteella ole eroa. Näin ollen kyseiset väitteet alustavasti hylätään.
- (167) Hintavertailut on tehty vertailemalla mikrorakeisia, rakeisia, irtotavara- ja eri pakkauslaatuja keskenään. Tämän perusteella maittain todetut hinnan alittavuuden marginaalit ilmaistuina prosentteina yhteisön tuottajien hinnoista ovat seuraavat:

(%)	
Maa	Hinnan alittavuus
Valko-Venäjä	2,25
Bulgaria	9,56
Kroatia	5,19
Viro	10,53
Libya	3,69
Liettua	2,88
Romania	2,23
Ukraina	5,61

4. Yhteisön tuotannonalan tilanne*Tuotanto*

- (168) Yhteisön tuotannonalan tuotanto väheni 3 489 000 tonnista vuonna 1996 3 232 000 tonniin tutkimusajanjakson aikana eli 7,4 prosenttia. Suurimmat vuosikoh-
taiset laskut tapahtuivat vuosina 1996—97 (– 4,0 prosenttia) ja 1998—1999 (– 3,9 prosenttia), kun taas vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana tuotanto lisääntyi hieman (+ 0,7 prosenttia).

Kapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (169) Yhteisön tuotannonalan kokonaistuotantokapasiteetti pysyi melko vakaana tarkastelujakson aikana, jolloin se oli vuosittain noin 4 500 000 tonnia. Kapasiteetin käytöaste laski tällöin 74,9 prosentista 70,9 prosenttiin.

Myynti yhteisön markkinoilla

- (170) Vuosina 1996—1999 yhteisön tuotannonalan myynnin määrän kasvuprosentti pysyi yksinumeroisena. Vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana tämä suuntaus kääntyi ja myyntimäärät pienenivät yli 5 prosenttia. Kokonaismyymintimäärä kasvoi vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana noin 7,5 prosenttia.

Varastot

- (171) On todettu, että yhteisön tuotannonala ei välttämättä tee eroa avoimille markkinoille ja sisäiseen kulutukseen tarkoitettujen varastojen välillä. Koska lisäksi myynti viljelijäasiakkaille on kausiluonteista, varastojen määrät vaihtelevat huomattavasti vuoden aikana. Viljelijöiden osuuskunnat ostavat myös virtsa-ainetta varastoon, minkä vuoksi varastojen määrää ei voitu mitata järkevällä tavalla.
- (172) Tämän vuoksi komissio katsoo, että varastojen määrät eivät ole merkityksellinen vahinkoa osoittava tekijä tässä tutkimuksessa.

Markkinaosuus

- (173) Yhteisön tuotannonala menetti kaikkiaan 10,3 prosenttia yhteisön markkinoista tarkastelujakson aikana. Vuosina 1996—1999 yhteisön kulutus lisääntyi ja myös yhteisön tuotannonalan myyntimäärät kasvoivat. Koska kulutus lisääntyi yhteisön tuotannonalan myyntiä nopeammin, yhteisön tuotannonala menetti 5,2 prosenttia markkinaosuudestaan kyseisten neljän vuoden aikana. Tutkimusajanjakson aikana yhteisön tuotannonala menetti markkinaosuuttaan vieläkin enemmän. Kulutus lisääntyi 5,2 prosenttia, mutta myynnin määrä väheni 5,4 prosenttia eli yhteisön tuotannonala menetti 5,1 prosenttia markkinaosuudestaan pelkästään kyseisen vuoden aikana.

Hinnat

- (174) Yhteisön tuotannonalan keskimääräinen nettomyyntihinta laski huomattavasti, 48,7 euroa eli 31,4 prosenttia tarkastelujakson aikana. Hinnat nousivat tutkimusajanjakson aikana 15 prosenttia 92,2 eurosta 106,3 euroon, mutta hinnat eivät palanneet vuoden 1998, saati aiempien vuosien tasolle.

Kannattavuus

- (175) Yhteisön tuotannonalan painotettu keskimääräinen kannattavuus heikkeni vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 27,2 prosentin voitosta 4,3 prosentin tappioon. Vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana tilanne koheni hieman, kun tappiot pienenivät 14,4 prosentista 4,3 prosenttiin lähinnä myyntihintojen nousun vuoksi. Vuonna 1998 oli saatu 2,3 prosenttia voittoa.

Työllisyys, tuottavuus ja palkat

- (176) Yhteisön tuotannonalan työllisyys laski kunakin tarkastelujakson vuonna. Tuotannonalalta hävisi yhteensä 264 työpaikkaa, lähes 18,5 prosenttia työvoimasta.
- (177) Työvoiman vähennykset olivat suurempia kuin tuotannon vähennykset, joten tuottavuus parani kyseisenä ajanjaksona. Tämä kehitys oli erityisen korostunut tutkimusajanjakson aikana, jolloin tuotanto lisääntyi mutta työvoimaa vähennettiin edelleen.
- (178) Keskipalkat nousivat tarkastelujakson aikana, mutteivät enempää kuin elinkustannusten nousun verran.

Sijoitukset ja sijoitetun pääoman tuotto

- (179) Yhteisön tuotannonalan sijoitukset vähenivät 32,4 prosenttia vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.
- (180) Sijoitetun pääoman tuotto noudatti samaa laskusuuntausta kuin kannattavuus.

Kassavirta

- (181) Toiminnasta saatava kassavirta laski 111,6 prosenttia tarkastelujakson aikana eli +141 miljoonasta eurosta –16 miljoonaan euroon vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

Pääoman saanti

- (182) Kaikki yhteistyössä toimineet yhteisön tuottajat kuuluvat laajempiin yritysryhmiin. Vaikka yksikään kyseisistä yrityksistä ei ilmoittanut pääoman saantiin liittyvistä ongelmista tarkastelujakson aikana, pääoman saantia ei tämän vuoksi voida pitää yhteisön tuotannonalan tilannetta asianmukaisesti kuvaavana tekijänä.

Polkumyymtimarginaalin suuruus

- (183) Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrän ja hintojen vuoksi tosiasiallisten polkumyymtimarginaalien suuruuden vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää vähäpätöisenä.

5. Vahinkoa koskevat päätelmät

- (184) Yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni merkittävästi vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tuotanto (–7,4 prosenttia), kapasiteetin käyttöaste (–4,0 prosenttia), markkinaosuus (–10,3 prosenttia), hinnat (–31,4 prosenttia eli –48,7 euroa tonnilta), voitot (laskua 31,5 prosenttiyksikköä) ja työllisyys (–264 työpaikkaa) laskivat kyseisenä aikana. Yhteisön tuotannonala vähensi myös sijoituksiaan ja sen kassavirta kääntyi positiivisesta negatiiviseksi.

(185) Vaikka yhteisön tuotannonalan myyntimäärä kasvoi (+7,5 prosenttia) ja tuottavuus kohentui, se ei saanut oleellista etua virtsa-aineen kysynnän lisääntymisestä yhteisössä; kysyntä lisääntyi 28,5 prosenttia tarkastelujakson aikana, mutta kuten johdanto-osan 173 kappaleessa mainitaan, yhteisön tuotannonala menetti markkinaosuuttaan.

(186) Vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonala elpyi hieman. Vuoteen 1999 verrattuna tuotanto lisääntyi 0,7 prosenttia ja hinnat nousivat keskimäärin 14,1 euroa tonnilta. Tästä johtuen kannattavuus parani 10,1 prosenttiyksikköä, mutta pysyi kuitenkin edelleen negatiivisena. Näiden tekijöiden elpyminen ei kuitenkaan saanut mitään mainituista osoittamista palaamaan edes vuoden 1998, saati aiempien vuosien tasolle.

D. VAHINGON SYY-YHTEYS**1. Johdanto**

(187) Perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti komissio on tarkastellut, onko polkumyynnillä tapahtuva asianomaisista maista peräisin olevan virtsa-aineen tuonti aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuotannonalalle siinä määrin, että sitä voidaan pitää merkittävänä. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi muita tiedossa olevia tekijöitä tutkittiin sen varmistamiseksi, että näistä yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheutuneen vahingon ei katsota johtuneen polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

2. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus

(188) Virtsa-aine on kemian perustuote ja sen hinta on markkinoita ohjaava tekijä. Tuodun ja yhteisössä tuotetun tuotteen laadussa ei ole havaittavissa eroja (ks. johdanto-osan 12 kappale), ja tuotteet ovat täysin korvattavissa keskenään. Tätä havaintoa ei tee tyhjäksi se, että rakeinen virtsa-aine on maanviljelyksessä mikrorakeista suositumpaa. Tämä on otettu huomioon komission hinnan alittavuuden laskelmissa.

(189) Asianomaisista maista peräisin oleva tuonti väheni 38,7 prosenttia tarkastelujaksolla. Samaan aikaan kyseinen tuonti lisääntyi 95,2 prosenttia absoluuttisesti mitattuna ja sen markkinaosuus kasvoi 10,7 prosenttiyksikköä.

(190) Tällaisissa markkinaolosuhteissa yhteisön tuotannonalan oli valittava, pitääkö se hinnat entisellään ja menettää markkinaosuuttaan vai alentaako se hintojaan, millä olisi vaikutusta kannattavuuteen. Lopulta syntyivät molemmat tilanteet. Yhteisön tuotannonalan hinnat laskivat 31,4 prosenttia, markkinaosuus laski 10,3 prosenttia ja kannattavuus heikkeni 27,2 prosentin voitosta 4,3 prosentin tappioon tarkastelujakson aikana.

3. Muiden tekijöiden vaikutus

Tuonti muista kolmansista maista

- (191) Koska Egyptistä ja Puolasta peräisin olevan tuonnin koko maata koskevan vahinkomarginaalin todettiin olevan vähimmäistasoa, kyseisen tuonnin katsottiin tulevan "muista kolmansista maista". Näin ollen muista kolmansista maista peräisin olevan virtsa-aineen tuonnin määrä lisääntyi noin 327 000 tonnista vuonna 1996 noin 558 000 tonniin tutkimusajanjakson aikana eli 70,6 prosenttia. Tämän seurauksena kyseisistä maista tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi 7,4 prosentista 9,9 prosenttiin vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Samaan aikaan kyseisen tuonnin painotettu keskihinta laski 26,0 prosenttia 152,1 eurosta 120,7 euroon tonnilla.
- (192) Merkittävimmät kyseisen maaryhmän tavarantoimittajat olivat tutkimusajanjakson aikana Egypti ja Puola. Tuonti kyseisistä kahdesta maasta olikin yli puolet kaikesta muista kolmansista maista tutkimusajanjakson aikana tulleesta tuonnista. Muiden kolmansien maiden markkinaosuuden kasvu tarkastelujakson aikana johtui suureksi osaksi Egyptistä ja Puolasta. Muut maat kuin Egypti ja Puola itse asiassa menettivät markkinaosuuttaan, kuten seuraavasta taulukosta ilmenee.

Tuonti muista kolmansista maista	1996	1997	1998	1999	Tutkimusajanjakso
Tuonnin määrä (tuhatta tonnia)	327	489	601	547	558
josta Puola ja Egypti	114	227	314	258	319
Markkinaosuudet	7,4 %	10,2 %	11,7 %	10,2 %	9,9 %
josta Puola ja Egypti	2,6 %	4,7 %	6,1 %	4,8 %	5,7 %

- (193) Ottaen huomioon Egyptistä ja Puolasta tulevaa tuontia koskevat päätelmät eli sen, että muun tuonnin osuus on yhteisön markkinoista on pieni ja laskeva, ja että kyseisen tuonnin keskihinta oli tutkimusajanjakson aikana paljon korkeampi kuin asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat, päätellään, että kyseinen tuonti ei ole voinut vaikuttaa yhteisön tuotannonalalle aiheutu-neeseen merkittävään vahinkoon.

Maa- ja maailmanmarkkinoiden kysynnän vaikutus yhteisön tuotannonalalle

- (194) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että virtsa-aine on hyödyke, jolla on tietty maailmanmarkkinahinta, ja että yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti syntynyt vahinko johtuisi suoraan kyseisen hinnan laskusta eikä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksista. Eräät vientiä harjoittavat tuottajat ja muut asianomaiset osapuolet ovat esittäneet, että yhteisön tuotannonalan ongelmien taustalla olisi Kiinan markkinoiden sulkeutuminen vuonna 1997.

- (195) Ensinnäkin olisi todettava, että maailmanmarkkinahintojen mahdollinen olemassaolo ei ole hyväksyttävä peruste vahingollisen polkumyynnin harjoittamiselle. Maailmanmarkkinahinnasta todettakoon toiseksi, että on olemassa riippumattomia alan lehtiä, jotka julkaisevat tietoja virtsa-aineen spot-hinnoista eri puolilla maailmaa. On osoittautunut, että eri paikkojen hinnat vaihtelivat varsin paljon tarkastelujakson aikana. Esimerkiksi vuoden 1999 lopussa eli tutkimusajanjakson puolessavälissä korkeimman (Karibian) ja alhaisimman (Antwerpenin) spot-hinnan välinen ero oli 40 prosenttia. Näin suurta eroa ei voida selittää pelkästään tuotteen eroilla. Lisäksi yksittäisten vientiä harjoittavien tuottajien myyntihinnat yhteisön markkinoilla ja kotimarkkinoillaan (mikäli myyntiä oli kotimarkkinoilla), yhteisön tuotannonalan myyntihinnat sekä muista kolmansista maista tulevan tuonnin hinnat vaihtelivat suuresti. Koska eri markkinoilla maksetaan siis eri hintoja, päätellään alustavasti, että virtsa-aineella ei ole maailmanmarkkinahintaa. Se ei siis ole tekijä, joka olisi voinut mitenkään vaikuttaa yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

- (196) Muiden markkinoiden kehityksen vaikutuksesta on vahvistettu, että Kiina kielsi virtsa-aineen tuonnin vuonna 1997. Tätä ennen Kiina oli ollut merkittävä kyseisen tuotteen nettotuotoja. Tämän myyntikanavan sulkeutumisella on epäilemättä ollut joitakin vaikutuksia markkinoihin. Kuten aiemmissa lannoitteita koskevissa tapauksissa, olisi huomattava, että mahdollinen ylitarjonta sen suuruudesta riippuen ei ole hyväksyttävä peruste harjoittaa polkumyyntiä, joka aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

4. Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (197) Päätellään alustavasti, että Bulgariasta, Kroatiasta, Libyasta, Liettuasta, Romaniasta, Ukrainasta, Valko-Venäjältä ja Virosta peräisin oleva polkumyynnillä tapahtunut tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, kun otetaan huomioon kyseisistä maista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintojen laskun, hinnan alittavuuden ja markkinaosuuden kasvun sekä yhteisön tuotannonalan hintojen laskun ja sen kannattavuuden heikkenemisen samanaikaisuus.
- (198) Ei ole todettu muita tekijöitä, jotka voisivat selittää yhteisön tuotannonalan tilanteen tällaisen heikkene-misen. Näin ollen todetaan, että asianomaisista maista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on syy-yhteys.

E. YHTEISÖN ETU

1. Alustavat huomiot

- (199) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti komissio arvioi, olisiko polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto yleisesti yhteisön edun vastaista. Yhteisön edun määrittäminen perustuu kaikista asiaan liittyvistä etunäkökohdista kuten tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön tuotannonalasta, tuojista, kauppiaista ja käyttäjistä tehtyyn arviointiin.

(200) Voidakseen arvioida toimenpiteiden käyttöönoton tai toimenpiteistä luopumisen todennäköisiä vaikutuksia komissio pyysi tietoja kaikilta asianomaisilta osapuolilta, joita asian tiedettiin koskevan tai jotka ilmoittautuivat. Komissio lähetti tällä perusteella kyselylomakkeet tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön tuotannonalalle, viidelle muulle tuottajalle yhteisössä, 54 tuojalle/kauppiaille (joista kuusi oli etuyhteydessä asianomaisten maiden viejiin) sekä 11 käyttäjälle / käyttäjien järjestölle. Kymmenen tuojaa/kauppiasta (mukaan luettuna kaikki kuusi etuyhteydessä olevaa tuojaa) sekä seitsemän käyttäjää / käyttäjien järjestää vastasi kyselyyn.

(201) Tämän perusteella tutkittiin, oliko olemassa sellaisia pakottavia syitä, jotka polkumyyntiä, yhteisön tuotannonalan tilannetta ja syy-yhteyttä koskevista päätelmistä huolimatta johtaisivat siihen päätelmään, että toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa olisi yhteisön edun mukaista.

2. Yhteisön tuotannonalan etu

(202) Vaikka yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa tutkimusajanjakson aikana, on selviä merkkejä siitä, että se pystyy vastaamaan markkinavoimien paineisiin eli se on elinvoimainen ja kilpailukykyinen. Vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan hinnat nousivat (14,1 euroa tonnilta) ja tappiot pienenevät (- 14,4 prosentista - 4,3 prosenttiin). Hintojen nousu myötäilee asianomaisista maista tulevan tuonnin hintojen nousua (18,0 euroa tonnilta) samana aikana. Vaikka yhteisön tuotannonala on joutunut toimimaan markkinoilla, joilla esiintyy huomattavaa polkumyyntiä, se on osoittanut kykenevänsä hyödyntämään niiden mahdollisuuksia.

(203) Jos toimenpiteet otettaisiin käyttöön ja tasapuoliset markkinaolosuhteet palautuisivat, komissio katsoo, että yhteisön tuotannonala pystyisi palauttamaan toimintansa ennalleen ja ylläpitämään niitä yhteisössä.

3. Tuojien/kauppioiden etu

(204) Kyselyvastauksen ja muita tietoja toimittivat Euroopan lannoitteiden tuojia edustava European Fertiliser Import Association (EFIA) sekä viisi etuyhteydetöntä virtsa-aineen tuojaa. Tarkastuskäyntejä tehtiin kolmen osapuolen toimitiloihin.

(205) Virtsa-aineen hinnan laskiessa tutkimusajanjakson aikana tuojat ovat kokeneet kaventuneiden marginaalien vaikutuksen. Kaikki etuyhteydetöntä yhteistyössä toimineet tuojat, joiden osuus virtsa-aineen tuonnista asianomaisista maista oli tutkimusajanjakson aikana noin 10 prosenttia, vastustivat kuitenkin toimenpiteiden käyttöönottoa.

(206) Toimenpiteiden käyttöönoton todennäköistä vaikutusta tuojiin tarkasteltiin. Täydellä kapasiteetilla toimissaankin yhteisön tuotannonala ei pysty tyydyttämään kaikkea yhteisön virtsa-aineen kysyntää. Tuodulle virtsa-aineelle on siis vastaisuudessa merkittävästi kysyntää.

Tämän vuoksi päätellään, että virtsa-aineen tuonti jatkuu, vaikkakin vahinkoa aiheuttamattomilla hinnoilla. Tavanomaisten markkinaolosuhteiden palautumisella saattaa olla suotuisa vaikutus tuojiin, vaikka onkin hyväksyttävä, että joillekin tuojille saattaa polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotosta koitua kielteisiä seurauksia.

4. Käyttäjien etu

(207) Tuotteen käyttäjät voidaan jakaa kahteen selvästi erottuvaan ryhmään. Ensinnäkin viljelijät käyttävät virtsa-ainetta enimmäkseen lannoitteena. Viljelijöiden osuus yhteisön virtsa-aineen kulutuksesta on noin 58 prosenttia. Hinta on heille tärkein määräävä peruste.

(208) Toinen käyttäjäryhmä on teollisuus, joka käyttää virtsa-ainetta liimojen ja hartsien raaka-aineena. Vaikka hinnoilla onkin merkitystä, teollisuudessa painotetaan enemmänkin toimitusvarmuutta ja virtsa-aineen puhtautta.

(209) Näiden kahden käyttäjäryhmän etuja on syytä tarkastella erikseen.

Viljelijät

(210) Viisi viljelijöitä edustavaa järjestöä toimitti komissiolle vastauksen kyselyyn tai muita tietoja. Kahden osapuolen toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynnit. Komissio arvioi myös erikseen lannoitteiden osuutta viljelijöiden lopullisista kustannuksista.

(211) Komissio on tietoinen viljelijöiden vallitsevan tilanteen vaikeudesta. Saatavissa olevien tietojen perusteella päätellään alustavasti, että lannoitteiden osuus yleensä ja näin ollen myös virtsa-aineen osuus viljelijöiden kokonaiskustannuksista on toiminnan luonteesta riippuen 3,0—10,0 prosenttia, ja 6,0:a prosenttia voidaan pitää kohtuullisena keskiarvona. Ehdotettu painotettu keskimääräinen tulli on 10,6 prosenttia. Pahimmassa tapauksessa viljelijöiden, jotka käyttävät virtsa-ainetta ainoana lannoitteenaan, kustannukset nousevat keskimäärin 0,6 prosenttia, kun oletetaan, että lannoitteen käyttö jatkuu nykyisellään. Laskelmissa oletetaan myös, että tuojat/kauppiat sisällyttävät tullit kokonaisuudessaan myyntihintoihinsa, ja että viljelijät hankkivat vastaisuudessaakin virtsa-ainetta ainoastaan asianomaisista maista.

(212) On kuitenkin erittäin epätodennäköistä, että viljelijät todellisuudessa kokisivat toimenpiteiden koko vaikutuksen. On todennäköisempää, että tuojat/kauppiat eivät sisällytä tulleja hintoihinsa kokonaisuudessaan, ja että viljelijät hankkivat virtsa-ainetta enemmän muista maista, joihin ei sovelleta toimenpiteitä, taikka yhteisön tuotannonalalta. Näistä syistä päätellään alustavasti, että toimenpiteiden vaikutus viljelijöihin on vähäpätöinen.

Tuotetta käyttävä teollisuus

- (213) Kolme tuotetta käyttävän teollisuuden edustajaa vastasi kyselyyn, ja kahden toimitiloissa tehtiin tarkastus. Päätellään alustavasti, että virtsa-aineen osuus tuotantokustannuksista on suurempi teollisuudessa kuin viljelyksessä. Virtsa-aineen osuus on tyypillisesti 30,0—40,0 prosenttia teollisuuden kokonaiskustannuksista. Ehdotetut tullit vaikuttaisivat siis nostaten kustannuksia keskimäärin 3,2—4,2 prosenttia, jos jälleen oletetaan, että teollisuus hankkisi virtsa-ainetta ainoastaan asianomaisista maista ja että tuojat/kauppiat sisällyttävät tullit kokonaisuudessaan myyntihintoihinsa. Johdanto-osan 212 kappaleessa esitetyistä syistä tämä ei olisi kovin todennäköistä. Lisäksi teollisuuden voittomarginaalit ovat suuremmat kuin viljelijöiden, ja vaikuttaa siltä, että teollisuudella olisi paremmat mahdollisuudet siirtää mahdolliset hinnannousut asiakkaidensa maksettavaksi.

5. Kilpailua ja kauppaa vääristävät vaikutukset

- (214) Asianomaiset maat Egyptiä ja Puolaa lukuun ottamatta vastasivat 76,1 prosentista kaikesta virtsa-aineen tuonnista tutkimusajanjakson aikana. Venäjältä peräisin olevan virtsa-aineen, johon sovelletaan tällä hetkellä polkumyynnitulleja⁽¹⁾, osuus on lisäksi 2,3 prosenttia tuonnista. Eräät vientiä harjoittavat tuottajat ovat väittäneet, että koska menettely koskee niin suurta osaa tuonnista, tullien käyttöönotto johtaisi eräiden vientiä harjoittavien tuottajien häviämiseen yhteisön markkinoilta, jolloin kilpailu vähenisi huomattavasti ja virtsa-aineen hinta nousisi liikaa.
- (215) Vaikka eräät vientiä harjoittavat tuottajat saattavatkin vetäytyä yhteisön markkinoilta, on kohtuullista olettaa, että useimmat niistä jatkavat virtsa-aineen toimittamista vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Samaten se, ettei Egyptistä ja Puolasta peräisin olevassa tuonnissa oteta käyttöön toimenpiteitä, vähentää sen tuonnin osuutta, johon polkumyynnitulleja sovellettaisiin.
- (216) Ei sovi myöskään unohtaa sitä, että kun asianomaisista kahdeksasta maasta ei enää tuotaisi tavaraa vahingollisella polkumyynnillä, yhteisön markkinat tulisivat houkuttelevammiksi muille toimittajille. On toimitettu näyttöä siitä, että muualla maailmassa on perustettu tai ollaan lähitulevaisuudessa perustamassa uusia tuotantolaitoksia. Nämä yritykset etsivät siis markkinoita tuottamalleen virtsa-aineelle.
- (217) Tuontitavaran jatkuva kysyntä takaa, että yhteisön tuottajilla on vastaisuudessakin markkinoilla entisiä tai uusia kilpailijoita. Yhdessä yhteisön tuottajien kanssa ne takaavat, että käyttäjät voivat edelleenkin valita tarkasteltavana olevan tuotteen eri kilpailevien toimittajien kesken.
- (218) Näistä syistä päätellään alustavasti, ettei ole olemassa syitä, joiden vuoksi ehdotettujen polkumyynnitullien käyttöönotolla olisi merkittävää vaikutusta kilpailuun. Tullien käyttöönotolla päinvastoin poistettaisiin polkumyynnin kauppaa vääristävät vaikutukset.

6. Yhteisön etua koskevat päätelmät

- (219) Edellä olevat tekijät huomioon ottaen päätellään alustavasti, ettei ole olemassa pakottavia syitä luopua polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotosta.

F. VÄLIAIKAISET POLKUMYNNITOIMENPITEET

1. Vahingon korjaava taso

- (220) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevat päätelmät huomioon ottaen olisi otettava käyttöön väliaikaisia polkumyynnitoimenpiteitä, jotta estettäisiin polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista aiheutuvien lisävahinkojen syntyminen yhteisön tuotannonalalle. Tullin tason määrittämisessä on otettu huomioon todetut polkumyynnimarginaalit sekä se tullin määrä, joka on tarpeen yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.
- (221) Polkumyynnin aiheuttaman vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin tason määrittämiseksi laskettiin vahingomarginaalit. Tarvittava hinnankorotus määritettiin vertaamalla painotettua keskimääräistä tuontihintaa yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymän virtsa-aineen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan.
- (222) Vahinkoa aiheuttamaton hinta on laskettu ottamalla lähtökohdaksi yhteisön tuotannonalan tosiasialliset, todennetut myyntihinnat, oikaisemalla ne kannattavuustasolle ja lisäämällä tulokseen voittomarginaali, joka kohtuudella olisi voitu saavuttaa, jos vahingollista polkumyyntiä ei olisi esiintynyt. Kuten hinnan alittavuuden laskennassa myös näissä laskelmissa otettiin erikseen huomioon mikrorakeisen ja rakeisen virtsa-aineen, irtotavaran ja eri pakkaustyyppien hinnat. Tässä laskennassa käytetty voittomarginaali on 8 prosenttia liikevaihdosta.
- (223) Valituksen tekijä esitti, että soveltuvampi voittomarginaali olisi sijoitetun pääoman 15 prosentin tuotto. Väitettiin, että tällainen tuotto oli tarpeen pitkän aikavälin uusille investoinneille sekä kohtuullisen pääoman tuoton saamiseksi osakkeenomistajille. Ottaen huomioon tason, jolla komissio vertasi tuodun ja yhteisössä tuotetun virtsa-aineen hintoja, komissio pääteele alustavasti, että kannattavuutta ei voitu määritellä sijoitetun pääoman tuoton perusteella, vaan sillä on oltava suora yhteys tarkasteltavana olevan tuotteen liikevaihtoon.
- (224) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion mukaan "voittomarginaali [...] saa olla korkeintaan sen voittomarginaalin suuruinen, jonka yhteisön teollisuus voi kohtuudella odottaa saavansa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa, joissa ei esiinny polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia"⁽²⁾. Komissio tarkasteli siis kannattavuutta näiden perusteiden mukaisesti.

(1) Ks. asetus (EY) N:o 477/95.

(2) Asia T-210/95, tuomio 28. lokakuuta 1999, 60 kohta.

- (225) Vuosina 1996 ja 1997 eli sen jälkeen, kun virtsa-aineen tuonnissa Venäjältä oli otettu käyttöön polkumyöntitullit, mutta ennen kuin Kiinan markkinat suljettiin tuonnilta, yhteisön tuotannonalan keskimääräinen voitto oli 27,2 prosenttia (1996) ja 11,3 prosenttia (1997) liikevaihdosta. Tämä osoittaa, että yhteisön tuotannonala pystyy saamaan hyvin voittoa tasapuolisissa markkinaolosuhteissa. Vuosien 1996 ja 1997 markkinaolosuhteet eivät kuitenkaan välttämättä edusta tutkimusajanjakson markkinaolosuhteita. Samaten tarkasteltiin, oliko markkinoilla ollut piileviä muutoksia ennen tarkastelujakson alkua ja sen jälkeen.
- (226) Kuten edellä mainitaan, tärkein virtsa-aineen käyttäjäryhmä ovat viljelijät. Esiitettyjen näkökantojen perusteella on selvää, että viljelijöiden mahdollisuus sisällyttää hinnannousuja myyntihintoihinsa on heikentynyt tarkastelujakson aikana. Tästä syystä viljelijät ovat nyt hintatietoisempia kuin vain muutama vuosi sitten. Säilyttääkseen voittonsa tai vähentääkseen tappioitaan he pyrkivät torjumaan kustannustensa nousuja myös lannoitteiden suhteen. Samaan aikaan virtsa-aineen tuottajien raaka-aineiden hinnat ovat nousseet. Näissä olosuhteissa päätellään alustavasti, ettei yhteisön tuotannonala todennäköisesti olisi pystynyt saavuttamaan kaksinumeroisia kannattavuuslukuja tutkimusajanjakson aikana. Kun otetaan huomioon kaikki olosuhteet, kahdeksan prosenttia vaikuttaa kohtuulliselta voitolta, jonka yhteisön tuotannonala olisi voinut saada tutkimusajanjakson aikana, jos polkumyynnillä tapahtunutta tuontia ei olisi esiintynyt.
- (227) Painotetun keskimääräisen tuontihinnan ja yhteisön tuotannonalan vahinkoa, aiheuttamattoman hinnan vertailun ero ilmaistiin tämän jälkeen prosenttiosuutena cif-kokonaistuontiarvosta.
- (228) Laskelmien perusteella todettiin, että sekä Egyptin että Puolan koko maata koskevat hinnan alittavuuden marginaalit olivat vähimmäistasoa.

2. Väliaikaiset toimenpiteet

- (229) Kun otetaan huomioon Egyptiä ja Puolaa koskevan tutkimuksen tulokset ja erityisesti se, että koko maata koskevat vahinkomarginaalit ovat vähimmäistasoa, väliaikaisia toimenpiteitä ei pitäisi ottaa käyttöön ja menettely olisi päätettävä kyseisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta.
- (230) Edellä esitetyn perusteella katsotaan perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että Bulgariasta, Kroatiaasta, Libyasta, Liettuasta, Romaniasta, Ukrainasta, Valko-Venäjältä ja Virosta tulevassa tuonnissa olisi otettava käyttöön väliaikainen polkumyöntitulli todettujen vahinkomarginaalien tasoisena, koska ne kaikissa tapauksissa ovat polkumyöntimarginaaleja alhaisemmat.
- (231) Toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi ja eräissä aiemmissä tutkimuksissa saman tuoteluokan eli lannoitteiden osalta havaitun hintakeinottelun torjumiseksi esitetään, että väliaikaiset tullit otetaan käyttöön paljouden perusteella eli tonnikohtaisesti kannettavina määrinä.
- (232) Edellä esitetyn perusteella väliaikaisten tullien määrät ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyöntitullin peruste (%)	Väliaikainen tulli (euroa/tonni)
Valko-Venäjä	Yksi ainoa koko maata koskeva marginaali	5,6	5,46
Bulgaria	Chimco AD	21,0	18,80
	Muut	21,0	18,80
Kroatia	Petrokemija d.d.	13,1	12,18
	Muut	13,1	12,18
Viro	JSC Nitrofert	18,0	17,67
	Muut	18,0	17,67

Maa	Yritys	Polkumyynnin peruste (%)	Väliaikainen tulli (euroa/tonni)
Libya	National Oil Corporation	9,6	8,87
	Muut	9,6	8,87
Liettua	Joint Stock Company Achema	6,5	6,89
	Muut	6,5	6,89
Romania	S.C. Amonil SA, Slobozia	4,6	4,94
	Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova	3,8	4,12
	Sofert SA, Bacau	8,0	8,42
	Muut	8,0	8,42
Ukraina	Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Cherkassy	15,3	13,30
	Joint Stock Company DniproAzot, Dniprodzerzinsk	6,5	6,25
	Muut	16,1	13,90

- (233) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistettavat yksilölliset polkumyynitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten senhetkistä tilannetta. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevia, ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tulleja) yksinomaan tarkasteltavana olevasta maasta peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määrättyjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.
- (234) Kaikki näiden yritys kohtaisten polkumyynitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehtyt) on toimitettava viipymättä komissiolle ⁽¹⁾ ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä asetusta neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle.

3. Menettelyn päättäminen Egyptin ja Puolan osalta

- (235) Kun otetaan huomioon Egyptiä ja Puolaa koskevan tutkimuksen tulokset ja erityisesti se, että koko maata koskevat vahinkomarginaalit ovat vähimmäistasoa, menettely olisi päätettävä kyseisten maiden osalta. Saatuaan mahdollisuuden esittää asiasta huomautuksensa valituksen tekijä virallisesti vastusti menettelyn päättämistä Egyptin ja Puolan osalta. Valituksen tekijä ei kuitenkaan esittänyt oleellisia huomautuksia, jotka olisivat saaneet komissiota muuttamaan kantaansa.

⁽¹⁾ Euroopan komissio
Kauppapolitiikan pääosasto
TERV 00/13
Rue de la Loi / Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

4. Sitoumukset

- (236) Bulgarianlaiset, liettualaiset, romanialaiset ja virolaiset yritykset ovat tarjonneet komissiolle perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti hintasitoumuksia. Komissio katsoo, että bulgarialaisen vientiä harjoittavan tuottajan Chimco AD:n (Shose za Mesdra, 3037 Vratza) tarjoama sitoumus voidaan hyväksyä, koska se poistaa polkumyynnistä aiheutuvan vahingollisen vaikutuksen. Lisäksi yritys on sitoutunut toimittamaan komissiolle säännöllisesti yksityiskohtaisia tietoja viennistään, mistä syystä sitoumusta voidaan valvoa tehokkaasti. Yritys tuottaa ja myy yksinomaan tarkasteltavana olevaa tuotetta, minkä vuoksi vaara sitoumuksen kiertämisestä on vähäinen.
- (237) Liettualaisen vientiä harjoittavan tuottajan tarjoaman sitoumuksen suhteen komissio katsoi, että koska yritys oli lannoitteiden integroitunut tuottaja, jolla virtsa-ainetta koskevista toimenpiteistä huolimatta oli useita markkinointivaihtoehtoja, sitoumuksen valvominen olisi osoittautunut vaikeaksi toteuttaa käytännössä. Virolaisen yrityksen vientimyynnistä esittämät tiedot olivat epätarkkoja ja epäluotettavia. Tämän vuoksi tarjouksia ei pidetty hyväksyttävänä.
- (238) Romanianlaisen yrityksen tarjoaman sitoumuksen suhteen todettakoon, että tutkimuksesta ilmeni, ettei yritys vienyt tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön tutkimusajanjakson aikana. Yrityksen tarjousta ei siis voitu hyväksyä.
- (239) Sitoumuksen noudattamisen ja sen tehokkaan valvonnan varmistaminen edellyttää, että sitoumuksen perustuvan vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen yhteydessä on mahdollista saada vapautus tullista ainoastaan esittämällä toimivaltaisille tulliviranomaisille tämän asetuksen liitteessä luetellut tiedot sisältävä kauppalasku, jonka perusteella tulliviranomaiset voivat varmistaa, että lähetykset vastaavat kaupallisten asiakirjojen tietoja riittävän tarkasti. Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä tai jos se ei vastaa tullille esitettyä tuotetta, olisi kannettava asianmukainen polkumyöntitullin määrä.
- (240) Jos sitoumusta epäillään rikottavan, rikotaan tai se peruutetaan, polkumyöntitulli voidaan ottaa käyttöön perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan ja 10 artiklan mukaisesti.

G. LOPPUSÄÄNNÖKSET

- (241) Moitteettoman hallinnon vuoksi olisi vahvistettava ajanjakso, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet, jotka ilmoittautuivat menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa, voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi todettava, että tätä asetusta varten tullien käyttöön otosta tehdyt päätelmät ovat alustavia ja niitä voidaan joutua tarkistamaan mahdollisesta lopullisesta tullista päätettäessä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyöntitulli Bulgariasta, Kroatista, Libyasta, Liettuasta, Romaniasta, Ukrainasta, Valko-Venäjältä ja Virosta peräisin olevan, CN-koodeihin 3102 10 10 ja 3102 10 90 kuuluvan, myös vesiliuoksena olevan virtsa-aineen (urean) tuonnissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun tuotteeseen sovellettavan väliaikaisen tonnikohtaisen polkumyöntitullin määrä on seuraava:

Maa	Yritys	Väliaikainen polkumyöntitulli (euroa/tonni)	Taric-lisäkoodi
Valko-Venäjä	Kaikki yritykset	5,46	—
Bulgaria	Kaikki yritykset	18,80	A999
Kroatia	Kaikki yritykset	12,18	—
Viro	Kaikki yritykset	17,67	—

Maa	Yritys	Väliaikainen polkumyynnitulli (euroa/tonni)	Taric-lisäkoodi
Libya	Kaikki yritykset	8,87	—
Liettua	Kaikki yritykset	6,89	—
Romania	S.C. Amonil SA, Slobozia	4,94	A264
	Petrom SA Sucursala Doljchim Craiova, Craiova	4,12	A265
	Sofert SA, Bacau	8,42	A266
	Kaikki muut yritykset	8,42	A999
Ukraina	Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Cherkassy	13,30	A268
	Joint Stock Company DniproAzot, Dniprodzerzinsk	6,25	A269
	Kaikki muut yritykset	13,90	A999

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden antamista.

4. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽¹⁾ 145 artiklan mukaisesti, polkumyynnitullia, joka lasketaan 2 kohdan perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

5. Ellei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen Egyptistä ja Puolasta peräisin olevaa tuontia koskeva menettely päätetään.

3 artikla

1. Hyväksytään jäljempänä mainitun yrityksen tämän polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä tarjoama sitoumus. Jäljempänä mainitun Taric-lisäkoodin mukaisessa tuonnissa ei kanneta 1 artiklalla käyttöön otettuja polkumyynnitulleja, jos tuottavat tavarat on tuottanut ja suoraan viennyt (toisin sanoen lähettänyt ja laskuttanut) yhteisössä tuojana toimivalle yritykselle asianomainen yritys, jos tuonti on 2 kohdan mukaista.

Maa	Yritys	Taric-lisäkoodi
Bulgaria	Chimco AD, Shose az Mezdra, 3037 Vratza	A272

2. Vapautetaan tullista 1 kohdassa mainittu tuonti edellyttäen, että

- vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen yhteydessä esitetään asianomaisen jäsenvaltion tulliviranomaisille kauppalakku, joka sisältää ainakin tämän asetuksen liitteessä luetellut tiedot;
- tullille tulliselvitystä varten esiteltävät tavarat vastaavat tarkoin kauppalakussa esitettyä kuvausta.

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

4 artikla

1. Asianomaiset osapuolet voivat yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus annettiin, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla komission kuulemiksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 384/96 20 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Asetuksen (EY) N:o 384/96 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti asianomaiset osapuolet voivat yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä pyytää, että niitä kuullaan yhteisön edun tarkastelun yhteydessä, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää huomautuksia tämän asetuksen soveltamisesta.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

LIITE

Yrityksen myydessä sitoumuksen mukaisesti virtsa-ainetta yhteisöön kauppalaskussa on ilmoitettava seuraavat tiedot:

1. Otsake "SITOUKSESSA TARKOITETTujen TAVAROIDEN KAUPPALASKU"
2. Kauppalaskun antavan, asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa mainitun yrityksen nimi.
3. Kauppalaskun numero.
4. Kauppalaskun päivämäärä.
5. Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuina laskussa tarkoitetut tavarat on tullattava yhteisön rajalla.
6. Tavaroiden tarkka kuvaus, jossa mainitaan:
  - tuotteen koodinumero (PCN),
  - PCN:ää vastaavien tavaroiden kuvaus (esim. "PCN 1 — virtsa-aine irtotavarana", "PCN 2 — virtsa-aine säkitettynä"),
  - yrityksen käyttämä tuotekoodi (CPC) (jos sovelletaan),
  - CN-koodi,
  - määrä (ilmoitetaan tonneina).
7. Myyntiehdot, joissa ilmoitetaan:
  - tonnihinta,
  - sovellettavat maksuehdot,
  - sovellettavat toimitusehdot,
  - kaikki alennukset ja hyvitykset.
8. Sen tuojana toimivan yrityksen nimi, jota yritys suoraan laskuttaa.
9. Kauppalaskun antaneen yrityksen työntekijän nimi ja seuraava allekirjoitettu ilmoitus:

"Minä allekirjoittanut vahvistan, että tässä laskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti Euroopan yhteisöön suuntautuvaa suoraa vientiä varten tapahtuu (yrityksen nimi) tarjoaman ja Euroopan komission asetuksella (EY) N:o 1497/2001 hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti, ja vakuutan, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja asianmukaiset."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1498/2001,**annettu 20 päivänä heinäkuuta 2001,****asetuksessa (EY) N:o 1279/98 säädettyjä naudanlihan tariffikiintiöitä koskevien, heinäkuussa 2001 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian, Bulgarian ja Romanian osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon Puolan tasavallalle, Unkarin tasavallalle, Tšekin tasavallalle, Slovakielle, Bulgarialle ja Romanian neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3066/95 säädettyjen naudanlihan tariffikiintiöiden soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1279/98⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2857/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1279/98 1 ja 2 artiklassa vahvistetaan Puolasta, Unkarista, Tšekin tasavallasta, Slovakiasta, Romaniasta ja Bulgariasta peräisin olevien tiettyjen naudanliha-alan tuotteiden painona ilmaistu vastaava lihamäärä, joka voidaan tuoda erityisedellytyksin 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2001. Unkarista, Tšekin tasavallasta ja Romaniasta peräisin olevien tiettyjen naudanliha-alan tuotteiden määrät, joille tuontitodistuksia on haettu, ovat sellaiset, että hakemukset voidaan hyväksyä kokonaisuudessaan. Puolasta peräisin olevia tiettyjä naudanliha-alan tuotteita koskevia hakemuksia on kuitenkin vähennettävä suhteellisesti mainitun asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1279/98 2 artiklassa säädetään, että jos edellisessä kohdassa täsmennetyt kiintiökauden ensimmäisellä, toisella tai kolmannella kaudella jätetyissä tuontikilpailuhakemuksissa pyydetty määrät ovat pienemmät kuin käytettävissä olevat määrät, jäljellä olevat määrät lisätään seuraavalla kaudella käytettävissä oleviin määriin. Ottaen huomioon ensimmäisen kauden jäljellä olevat määrät olisi täsmennettävä 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2001 ulottuvalla toisella kaudella myönnettävissä olevat määrät kyseisten kuuden maan osalta,

1. Kaikki asetuksessa (EY) N:o 1279/98 tarkoitettujen kiintiöiden mukaisesti 1 päivän heinäkuuta ja 30 päivän syyskuuta 2001 väliselle ajanjaksolle esitetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään seuraavasti:

- a) 100 prosenttia haetuista määristä CN-koodeihin 0201 ja 0202 kuuluvien Unkarista ja Tšekin tasavallasta peräisin olevien tuotteiden osalta;
- b) 100 prosenttia haetuista määristä CN-koodeihin 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 ja 1602 50 80 kuuluvien Romaniasta peräisin olevien tuotteiden osalta;
- c) 95,133 prosenttia haetuista määristä CN-koodeihin 0201, 0202 ja 1602 50 kuuluvien Puolasta peräisin olevien tuotteiden osalta.

2. Asetuksen (EY) N:o 1279/98 2 artiklassa tarkoitettulle jaksolle 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2001 käytettävissä olevat määrät ovat seuraavat:

- a) CN-koodeihin 0201 ja 0202 kuuluva naudanliha:
  - 5 432,5 t Unkarista peräisin olevaa lihaa,
  - 1 630 t Tšekin tasavallasta peräisin olevaa lihaa,
  - 1 750 t Slovakiasta peräisin olevaa lihaa,
  - 125 t Bulgariasta peräisin olevaa lihaa,
- b) 4 400 tonnia CN-koodeihin 0201 ja 0202 kuuluvaa Puolasta peräisin olevaa naudanlihaa tai 2 056,074 tonnia CN-koodiin 1602 50 kuuluvia Puolasta peräisin olevia jalosteita;
- c) 1 333 tonnia CN-koodeihin 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 ja 1602 50 80 kuuluvia Romaniasta peräisin olevia naudanliha-alan tuotteita.

2 artikla

⁽¹⁾ EYVL L 176, 20.6.1998, s. 12.
⁽²⁾ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 55.

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä heinäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/42/EY,
annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001,
tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾ ja ottavat huomioon sovittelukomitean 21 päivänä maaliskuuta 2001 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Perustamissopimuksen 174 artiklassa määrätään, että yhteisön ympäristöpolitiikalla myötävaikutetaan muun ohella ympäristön laadun säilyttämiseen, suojeluun ja parantamiseen, ihmisten terveyden suojeluun sekä luonnonvarojen harkittuun ja järkevään käyttöön ja että se perustuu ennalta varautumisen periaatteeseen. Perustamissopimuksen 6 artiklassa määrätään, että ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä yhteisön politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen, erityisesti kestävän kehityksen edistämiseksi.

(2) Viidennessä ympäristöalan toimintaohjelmassa ”Kohti kestävä kehitystä, Euroopan yhteisön ympäristöä ja kestävä kehitystä koskeva poliittinen toimintaohjelma” ⁽⁵⁾, jota on täydennetty sen tarkistuksesta tehdyllä neuvoston päätöksellä N:o 2179/98/EY ⁽⁶⁾, korostetaan suunnitelmien ja ohjelmien todennäköisten ympäristövaikutusten arvioinnin merkitystä.

(3) Biologista monimuotoisuutta koskevassa yleissopimuksessa edellytetään, että kukin sopimuspuoli sisällyttää biologisen monimuotoisuuden suojelun ja kestävä käytön mahdollisimman hyvin ja asianmukaisesti yhteiskunnan eri sektoreiden sisäisiin ja niiden välisiin asiaankuuluviin suunnitelmiin ja ohjelmiin.

(4) Ympäristövaikutusten arviointi on tärkeä keino, jolla voidaan sisällyttää ympäristönäkökohtia tiettyjen sellaisten suunnitelmien ja ohjelmien valmisteluun ja hyväksymiseen, joilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia jäsenvaltioissa, koska sillä varmistetaan, että tällaiset suunnitelmien ja ohjelmien toteuttamisen aiheuttamat vaikutukset otetaan huomioon niiden valmistelun kuluessa ja ennen niiden hyväksymistä.

(5) Ympäristöarviointimenettelyjen käytön suunnitelma- ja ohjelmatasolla olisi hyödytettävä yrityksiä tarjoamalla yhtenäisemmät toimintapuitteet siten, että päätöksenteossa otetaan huomioon asiaan liittyvä ympäristöä koskeva tieto. Kun päätöksiä tehtäessä otetaan huomioon useampia tekijöitä, olisi kestävämpien ja tehokkaampien ratkaisujen löydettävä helpommin.

(6) Jäsenvaltioissa käytössä oleviin erilaisiin ympäristöarviointijärjestelmiin olisi sisällyttävä korkeatasoisen ympäristönsuojelun varmistamista varten tarvittavat yhteiset menettelyä koskevat vaatimukset.

(7) Valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista 25 päivänä helmikuuta 1991 tehdyssä Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksessa, joka koskee sekä jäsenvaltioita että muita valtioita, kehoitetaan sopimuspuolia soveltamaan sen periaatteita myös ohjelmiin ja suunnitelmiin. Sofiassa 26—27 päivänä helmikuuta 2001 järjestetyssä yleissopimuksen osapuolten toisessa kokouksessa päätettiin laatia oikeudellisesti velvoittava, strategista ympäristöarviointia koskeva pöytäkirja, joka täydentäisi nykyisiä rajat ylittävien ympäristövaikutusten arviointia koskevia määräyksiä ja joka on tarkoitus hyväksyä viidennen ”Environment for Europe” -ministerikonferenssin yhteydessä toukokuussa 2003 Kiovassa, Ukrainassa pidettäväksi suunnitellussa yleissopimuksen osapuolten ylimääräisessä kokouksessa. Yhteisössä käytössä olevien suunnitelmien ja ohjelmien ympäristöarviointijärjestelmien olisi varmistettava, että valtioiden välillä käydään riittävästi neuvotteluja, jos yhdessä jäsenvaltiossa valmistellaan olevan suunnitelman tai ohjelman toteuttaminen aiheuttaa todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa. Jäsenvaltioiden ja muiden valtioiden olisi toimitettava toisilleen vastavuoroisesti ja tasapuolisesti asianmukaisissa oikeudellisissa puitteissa tiedot suunnitelmista ja ohjelmista, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia muissa valtioissa.

⁽¹⁾ EYVL C 129, 25.4.1997, s. 14 ja EYVL C 83, 25.3.1999, s. 13.

⁽²⁾ EYVL C 287, 22.9.1997, s. 101.

⁽³⁾ EYVL C 64, 27.2.1998, s. 63 ja EYVL C 374, 23.12.1999, s. 9.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. lokakuuta 1998 (EYVL C 341, 9.11.1998, s. 18) ja vahvistettu 16. syyskuuta 1999 (EYVL C 54, 25.2.2000, s. 76), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 30. maaliskuuta 2000 (EYVL C 137, 16.5.2000, s. 11), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 6. syyskuuta 2000 (EYVL C 135, 7.5.2001, s. 155). Euroopan parlamentin päätös, tehty 31. toukokuuta 2001, neuvoston päätös, tehty 5. kesäkuuta 2001.

⁽⁵⁾ EYVL C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ EYVL L 275, 10.10.1998, s. 1.

- (8) Tämän vuoksi tarvitaan yhteisön toimia sellaisten vähimmäistasoa olevien puitteiden säätämiseksi ympäristöarviointia varten, jossa vahvistetaan ympäristöarviointijärjestelmän yleiset periaatteet ja jätetään yksityiskohdat jäsenvaltioiden toimivaltaan toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Yhteisön toimet eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen perustamissopimuksessa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (9) Tämä direktiivi koskee menettelytapaa, ja sen vaatimukset olisi joko sisällytettävä jäsenvaltioiden nykyisiin menettelyihin tai otettava osaksi varta vasten perustettavia menettelyjä. Jäsenvaltioiden olisi kaksinkertaisen arvioinnin välttämiseksi otettava asianmukaisesti huomioon, että arvioinnit tehdään eriasteisten suunnitelmien ja ohjelmien kokonaisuuden eri tasoilla.
- (10) Suunnitelmilla ja ohjelmilla, joita valmistellaan eri aloja varten ja joissa vahvistetaan puitteet sellaisten tulevien hankkeiden lupa- tai hyväksymispäätöksille, jotka on lueteltu tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ liitteessä I ja II, sekä suunnitelmilla ja ohjelmilla, joiden on määriteltävä edellyttävän luontotyypin sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ mukaista arviointia, on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, ja sen vuoksi niistä olisi yleensä tehtävä järjestelmällinen ympäristöarviointi. Jos näissä suunnitelmissa ja ohjelmissa määritellään pienten alueiden käyttö paikallisella tasolla tai jos niillä tehdään suunnitelmiin ja ohjelmiin vähäisiä muutoksia, arviointi olisi tehtävä vain, jos jäsenvaltiot määrittelevät, että suunnitelmilla ja ohjelmilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia.
- (11) Muilla suunnitelmilla ja ohjelmilla, joissa vahvistetaan puitteet tulevien hankkeiden lupa- tai hyväksymispäätöksille, ei aina ehkä ole merkittäviä ympäristövaikutuksia, joten niistä olisi tehtävä ympäristöarviointi vain, jos jäsenvaltiot määrittelevät, että niillä on todennäköisesti tällaisia vaikutuksia.
- (12) Kun jäsenvaltiot tekevät tällaisia määrittelyjä, niiden olisi otettava huomioon tässä direktiivissä säädetyt asiaankuuluvat arviointiperusteet.
- (13) Jotkut suunnitelmat ja ohjelmat eivät erityispiirteittensä vuoksi kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (14) Jos tässä direktiivissä vaaditaan ympäristöarvioinnin tekemistä, olisi laadittava ympäristöselostus, joka sisältää tässä direktiivissä säädetyt asian kannalta merkitykselliset tiedot, ja jossa osoitetaan, kuvataan ja arvioidaan ohjelman tai suunnitelman toteuttamisen todennäköiset merkittävät ympäristövaikutukset sekä kohtuulliset vaihtoehdot, ottaen huomioon suunnitelman tai ohjelman tavoitteet ja maantieteellinen olottuvuus. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle kaikista toteuttamistaan toimenpiteistä, jotka koskevat ympäristöselostusten laatua.
- (15) Päätöksenteon avoimuuden edistämiseksi ja sen varmistamiseksi, että arviointia varten toimitetut tiedot ovat kattavat ja luotettavat, on tarpeen säätää, että asianomaisia ympäristöstä vastaavia viranomaisia ja yleisöä kuullaan suunnitelmien ja ohjelmien arvioinnin kuluessa, ja että näille annetaan riittävä aika tulla kuulluksi ja esittää mielipiteensä.
- (16) Jos yhdessä jäsenvaltiossa valmistellun suunnitelman tai ohjelman toteuttaminen aiheuttaa todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia muissa jäsenvaltioissa, olisi säädettävä neuvottelujen aloittamisesta kyseisten jäsenvaltioiden kesken ja siitä, että asianomaisille viranomaisille sekä yleisölle annetaan tietoja ja mahdollisuus ilmaista mielipiteensä.
- (17) Ympäristöselostus ja asianomaisten viranomaisten sekä yleisön esittämät mielipiteet samoin kuin valtioiden välisten neuvottelujen tulokset olisi otettava huomioon suunnitelmaa tai ohjelmaa valmisteltaessa ja ennen sen hyväksymistä tai sitä koskevan lainsäädäntömenettelyn aloittamista.
- (18) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kun suunnitelma tai ohjelma hyväksytään, siitä ilmoitetaan asianomaisille viranomaisille sekä yleisölle, ja että nämä voivat saada siitä tietoja.
- (19) Jotta vältetään kaksinkertainen arviointityö, jäsenvaltiot voivat määrätä yhteensovitetuista tai yhteisistä menettelyistä, jotka täyttävät asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön vaatimukset, jos velvoite arvioida ympäristövaikutuksia johtuu samanaikaisesti sekä tästä direktiivistä että muusta yhteisön lainsäädännöstä, kuten luonnonvaraisen lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetusta neuvoston direktiivistä 79/409/ETY⁽³⁾, direktiivistä 92/43/ETY tai yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2000/60/EY⁽⁴⁾.
- (20) Komission olisi laadittava kertomus tämän direktiivin soveltamisesta ja toimivuudesta ensimmäisen kerran viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja tämän jälkeen seitsemän vuoden välein. Ensimmäiseen kertomukseen olisi tarvittaessa liitettävä ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi erityisesti siltä osin kuin on kyse mahdollisuudesta laajentaa tämän direktiivin soveltamisalaa muille alueille tai aloille ja muuntyyppisiin suunnitelmiin tai ohjelmiin, jotta ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset voidaan ottaa entistä paremmin huomioon sekä ottaen huomioon saadut kokemukset,

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY (EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5).

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/62/EY (EYVL L 305, 8.11.1997, s. 42).

⁽³⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se viimeksi muutettuna direktiivillä 97/49/EY (EYVL L 223, 13.8.1997, s. 9).

⁽⁴⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet

Tämän direktiivin tarkoituksena on taata korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja edistää ympäristönäkökohtien huomioon ottamista suunnitelmien ja ohjelmien valmistelussa ja hyväksymisessä kestäväen kehityksen edistämiseksi varmistamalla, että tietyistä suunnitelmista ja ohjelmista, joilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, tehdään ympäristöarviointi tämän direktiivin mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "suunnitelmilla ja ohjelmilla" sellaisia suunnitelmia ja ohjelmia, mukaan lukien Euroopan yhteisön yhteisrahoittamat suunnitelmat ja ohjelmat, sekä niitä koskevia muutoksia
  - jotka kansallinen, alueellinen tai paikallinen viranomainen valmistelee ja/tai hyväksyy tai jotka viranomainen valmistelee kansanedustuslaitoksen tai hallituksen hyväksyttäväksi lainsäädäntömenettelyllä, ja
  - joita lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset edellyttävät;
- b) "ympäristöarvioinnilla" 4—9 artiklan mukaista ympäristöselostuksen laatimista, kuulemisten järjestämistä, ympäristöselostuksen ja kuulemisten tulosten huomioon ottamista päätöksenteossa sekä päätöksestä tiedottamista;
- c) "ympäristöselostuksella" suunnitelmaa tai ohjelmaa koskeviin asiakirjoihin kuuluvaa osaa, joka sisältää 5 artiklassa ja liitteessä I vaaditut tiedot;
- d) "yleisöllä" yhtä tai useampaan luonnollista tai oikeushenkilöä sekä kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti näiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä.

3 artikla

Soveltamisala

1. Jäljempänä 4—9 artiklan mukainen ympäristöarviointi on tehtävä 2—4 kohdassa tarkoitetuista suunnitelmista ja ohjel-

mista, joilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia.

2. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, ympäristöarviointi on tehtävä kaikista suunnitelmista ja ohjelmista,

a) joita valmistellaan maa-, metsä- ja kalataloutta, energiaa, teollisuutta, liikennettä, jätehuoltoa, vesitaloutta, televiestintää, matkailua, kaavoitusta tai maankäyttöä varten ja joissa vahvistetaan puitteet direktiivin 85/337/ETY liitteessä I ja II lueteltujen tulevien hankkeiden lupa- tai hyväksymispäätöksille, tai

b) joiden on katsottu edellyttävän direktiivin 92/43/ETY 6 tai 7 artiklan mukaista arviointia sen todennäköisen vaikutuksen johdosta, joka niillä on mainituissa artikloissa tarkoitetuilla alueilla.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen sellaisten suunnitelmien ja ohjelmien, joissa määritellään pienten alueiden käyttö paikallisella tasolla sekä 2 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien ja ohjelmien vähäisten muutosten osalta edellytetään ympäristöarviointia ainoastaan, jos jäsenvaltiot määrittelevät, että niillä on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia.

4. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, onko sellaisilla muilla kuin 2 kohdassa tarkoitetuilla suunnitelmilla ja ohjelmilla, joilla vahvistetaan puitteet sellaisten tulevien hankkeiden lupa- tai hyväksymispäätökselle, todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia.

5. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, onko edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuilla suunnitelmilla ja ohjelmilla todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, joko tapauskohtaisen tarkastelun perusteella tai määrittelemällä suunnitelma- ja ohjelmatyyppejä, taikka molempia keinoja yhdistelemällä. Jäsenvaltioiden on tätä varten otettava kaikissa tapauksissa huomioon liitteessä II vahvistetut asiaankuuluvat perusteet, jotta voidaan varmistaa, että suunnitelmat ja ohjelmat, joilla on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettussa tapauskohtaisessa tarkastelussa sekä suunnitelma- ja ohjelmatyyppien määrittelyssä on kuultava 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lopputulokset, joihin on 5 kohdan nojalla päädytty, ovat yleisön saatavilla, mukaan lukien perusteet, joiden vuoksi 4—9 artiklan mukaista ympäristöarviointia ei ole vaadittu.

8. Tämä direktiivi ei koske seuraavia suunnitelmia ja ohjelmia:

- yksinomaan maanpuolustusta tai siviilivalmiutta varten tehdyt suunnitelmat ja ohjelmat,
- rahoitus- tai talousarviosuunnitelmat ja -ohjelmat,

9. Tätä direktiiviä ei sovelleta suunnitelmiin ja ohjelmiin, joita yhteisrahoitetaan nyt käynnissä olevina ohjelmakausina⁽¹⁾ neuvoston asetusten (EY) N:o 1260/1999⁽²⁾ ja (EY) N:o 1257/1999⁽³⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ Asetuksessa (EY) N:o 1260/1999 säädetty ohjelmakausi on 2000—2006, ja asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädetty ohjelmakaudet ovat 2000—2006 ja 2000—2007.

⁽²⁾ Rakennerrahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1260/1999 (EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1257/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80).

4 artikla

Yleiset velvoitteet

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitettu ympäristöarviointi on tehtävä suunnitelman tai ohjelman valmistelun kuluessa ja ennen sen hyväksymistä tai sitä koskevan lainsäädäntömenettelyn aloittamista.
2. Tämän direktiivin vaatimukset on joko sisällytettävä jäsenvaltioiden olemassa olevien suunnitelmien ja ohjelmien hyväksymismenettelyihin tai otettava osaksi tämän direktiivin noudattamiseksi perustettavia menettelyjä.
3. Suunnitelmien ja ohjelmien ollessa osa eriasteisten suunnitelmien ja ohjelmien kokonaisuutta jäsenvaltioiden on kaksinkertaisen arvioinnin välttämiseksi otettava huomioon se, että arviointi tehdään tämän direktiivin mukaisesti kokonaisuuden eri tasoilla. Jäsenvaltioiden on muun muassa kaksinkertaisen arvioinnin välttämiseksi sovellettava 5 artiklan 2 ja 3 kohtaa.

5 artikla

Ympäristöselostus

1. Jos 3 artiklan 1 kohdan nojalla on tehtävä ympäristöarviointi, on laadittava ympäristöselostus, jossa osoitetaan, kuvataan ja arvioidaan suunnitelman tai ohjelman toteuttamisen todennäköiset merkittävät ympäristövaikutukset sekä suunnitelman tai ohjelman tavoitteet ja maantieteellinen ulottuvuus huomioon ottaen kohtuulliset vaihtoehdot. Tätä varten on annettava liitteessä I tarkoitettut tiedot.
2. Edellä 1 kohdan mukaisesti laaditussa ympäristöselostuksessa on oltava ne tiedot, joita kohtuudella voidaan vaatia, kun otetaan huomioon viimeisimmät tiedot ja arviointimenetelmät, suunnitelman tai ohjelman sisältö ja yksityiskohtaisuus sekä se, missä vaiheessa se on päätöksentekomenettelyssä ja se, missä määrin tiettyjä asioita voidaan arvioida asianmukaisemmin tuon menettelyn eri vaiheissa, jotta vältetään kaksinkertainen arviointi.
3. Muilta päätöksentekotasoilta tai yhteisön muun lainsäädännön kautta saatuja asiaan vaikuttavia tietoja suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutuksista voidaan käyttää liitteessä I tarkoitettujen tietojen antamiseen.
4. Tämän direktiivin 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia on kuultava, kun päätetään ympäristöselostuksessa annettavien tietojen laajuudesta ja yksityiskohtaisuudesta.

6 artikla

Kuuleminen

1. Suunnitelma- tai ohjelmaluonnos ja 5 artiklan mukaisesti laadittu ympäristöselostus on saatettava 3 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten sekä yleisön saataville.
2. Jäljempänä 3 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille ja 4 kohdassa tarkoitettulle yleisölle on annettava hyvissä ajoin todellinen mahdollisuus esittää asianmukaisen ajan kuluessa

mielipiteensä suunnitelma- tai ohjelmaluonnoksesta sekä siihen liitetystä ympäristöselostuksesta ennen suunnitelman tai ohjelman hyväksymistä tai sitä koskevan lainsäädäntömenettelyn aloittamista.

3. Jäsenvaltioiden on nimettävä ne asiassa kuultavat viranomaiset, joita suunnitelmien ja ohjelmien toteuttamisesta aiheutuvat ympäristövaikutukset todennäköisesti koskevat sen vuoksi, että ne vastaavat erityisesti ympäristöasioista.
4. Jäsenvaltioiden on määritettävä 2 kohdan soveltamista varten yleisö, mukaan lukien yleisö, joihin tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluva päätöksenteko vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa tai joita se koskee, mukaan lukien asiaankuuluvat valtioista riippumattomat järjestöt, kuten ympäristönsuojelua edistävät tai muut kyseeseen tulevat järjestöt.
5. Jäsenvaltioiden on määriteltävä viranomaisille ja yleisölle tiedottamista ja näiden kuulemista koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.

7 artikla

Valtioiden väliset neuvottelut

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että sen aluetta koskevan, valmisteilla olevan suunnitelman tai ohjelman toteuttamisella on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia toisen jäsenvaltion ympäristöön, tai jos jäsenvaltio, jolle todennäköisesti aiheutuu merkittäviä ympäristövaikutuksia, sitä pyytää, on sen jäsenvaltion, jonka alueella suunnitelma tai ohjelma on valmisteilla, toimitettava tälle toiselle jäsenvaltiolle jäljennös suunnitelma- tai ohjelmaluonnoksesta ja asiaankuuluvasta ympäristöselostuksesta ennen suunnitelman tai ohjelman hyväksymistä tai sitä koskevan lainsäädäntömenettelyn aloittamista.
2. Jos jäsenvaltiolle on 1 kohdan mukaisesti lähetetty jäljennös suunnitelma- tai ohjelmaluonnoksesta sekä ympäristöselostuksesta, sen on ilmoitettava toiselle jäsenvaltiolle, haluaako se neuvotella asiasta ennen suunnitelman tai ohjelman hyväksymistä tai sitä koskevan lainsäädäntömenettelyn aloittamista. Jos se ilmoittaa haluavansa neuvotella asiasta, asianomaisten jäsenvaltioiden on aloitettava neuvottelut suunnitelman tai ohjelman toteuttamisen aiheuttamista todennäköisistä rajat ylittävistä ympäristövaikutuksista ja tällaisten vaikutusten vähentämiseksi tai poistamiseksi suunnitelluista toimenpiteistä.

Jos tällaisia neuvotteluja käydään, asianomaisten jäsenvaltioiden on sovittava yksityiskohtaisista järjestelyistä sen varmistamiseksi, että 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille ja 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulle yleisölle siinä jäsenvaltiossa, johon kohdistuu todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia, ilmoitetaan asiasta ja annetaan tilaisuus esittää mielipiteensä kohtuullisessa ajassa.

3. Jos jäsenvaltioiden on aloitettava neuvottelut tämän artiklan mukaisesti, niiden on neuvottelujen alkaessa sovittava kohtuullisesta neuvotteluaikataulusta.

8 artikla

Päätöksenteko

Tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti laadittu ympäristöselostus, 6 artiklan mukaisesti esitetyt mielipiteet ja 7 artiklan mukaisesti käytyjen valtioiden välisten neuvottelujen tulokset on otettava huomioon suunnitelmaa tai ohjelmaa valmisteltaessa ja ennen sen hyväksymistä tai sitä koskevan lainsäädäntömenettelyn aloittamista.

9 artikla

Päätöksestä tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun suunnitelma tai ohjelma hyväksytään, 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille, yleisölle ja 7 artiklan mukaisesti neuvotteluosapuolena olleelle jäsenvaltiolle ilmoitetaan asiasta, sekä että tällaisen ilmoituksen saaneiden saataville toimitetaan seuraavat asiakirjat:

- a) hyväksytty suunnitelma tai ohjelma,
  - b) lausunto siitä, miten ympäristönäkökohdat on otettu suunnitelmassa tai ohjelmassa huomioon ja miten 5 artiklan mukaisesti laadittu ympäristöselostus, 6 artiklan mukaisesti esitetyt mielipiteet ja 7 artiklan mukaisesti käytyjen neuvottelujen tulokset on 8 artiklan mukaisesti otettu huomioon, sekä syyt siihen, miksi hyväksytty suunnitelma tai ohjelma on valittu, kun otetaan huomioon muut käsitellyt kohtuulliset vaihtoehdot,
  - c) seurantaa koskevat toimenpiteet, joista on päätetty 10 artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamista koskevat yksityiskohtaiset järjestelyt.

10 artikla

Seuranta

1. Jäsenvaltioiden on seurattava suunnitelmien ja ohjelmien toteuttamisen merkittäviä ympäristövaikutuksia, jotta ne voivat muun muassa osoittaa odottamattomat haitalliset vaikutukset aikaisessa vaiheessa ja ryhtyä tarpeellisiin parannustoimiin.
2. Olemassa olevia seurantajärjestelyjä voidaan tarvittaessa käyttää 1 kohdan noudattamiseksi, jotta päällekkäisyydet seurannassa voidaan välttää.

11 artikla

Suhde yhteisön muuhun lainsäädäntöön

1. Tämän direktiivin mukaisesti suoritettua ympäristöarvioinnilla ei rajoiteta direktiivin 85/337/ETY tai muiden yhteisön oikeuden mukaisten vaatimusten noudattamista.

2. Jotta vältetään muun muassa kaksinkertainen arviointi, jäsenvaltiot voivat sellaisten suunnitelmien ja ohjelmien osalta, joita koskeva velvoite tehdä arviointeja ympäristövaikutuksista johtuu samanaikaisesti sekä tästä direktiivistä että muusta yhteisön lainsäädännöstä, säätää yhteensovitetuista tai yhteisistä menettelyistä, jotka täyttävät asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön vaatimukset.

3. Euroopan yhteisön yhteisrahoittamien suunnitelmien ja ohjelmien osalta on tämän direktiivin mukainen ympäristöarviointi tehtävä sovellettavan yhteisön lainsäädännön erityissäännösten mukaisesti.

12 artikla

Tietojen vaihto, kertomukset ja tarkistaminen

1. Jäsenvaltiot ja komissio vaihtavat tietoja tämän direktiivin soveltamisesta saaduista kokemuksista.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ympäristöselostusten laatu täyttää tämän direktiivin vaatimukset, ja ilmoitettava komissiolle kaikista näiden selostusten laatua koskevista toimenpiteistään.
3. Komissio lähettää ennen 21 päivää heinäkuuta 2006 Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kertomuksen direktiivin soveltamisesta ja toimivuudesta.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi, jotta ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset voidaan ottaa entistä paremmin huomioon perustamis-sopimuksen 6 artiklan mukaisesti, sekä jotta voidaan ottaa huomioon jäsenvaltioissa tämän direktiivin soveltamisesta saadut kokemukset. Komissio tarkastelee erityisesti mahdollisuutta laajentaa tämän direktiivin soveltamisalaa muille alueille tai aloille ja muun tyyppisiin suunnitelmiin tai ohjelmiin.

Uusi arviointikertomus toimitetaan tämän jälkeen seitsemän vuoden välein.

4. Komissio antaa kertomuksen tämän direktiivin sekä asetusten (EY) N:o 1260/1999 ja (EY) N:o 1257/1999 välisestä suhteesta hyvissä ajoin ennen kyseisissä asetuksissa säädettyjen ohjelmakausien päättymistä, jotta varmistetaan tässä direktiivissä ja myöhemmissä yhteisön asetuksissa omaksuttujen lähestymistapojen johdonmukaisuus.

13 artikla

Direktiivin täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen 21 päivää heinäkuuta 2004. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu velvoite koskee niitä suunnitelmia ja ohjelmia, joiden ensimmäinen virallinen valmisteluasiakirja valmistuu 1 kohdassa tarkoitetun päivän jälkeen. Niiden suunnitelmien ja ohjelmien osalta, joiden ensimmäinen valmisteluasiakirja valmistuu ennen kyseistä päivää ja jotka hyväksytään tai joita koskeva lainsäädäntämenettely aloitetaan yli 24 kuukautta sen jälkeen, on noudatettava 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua velvoitetta, jolleivät jäsenvaltiot pääätä tapauskohtaisesti, ettei tämä ole mahdollista, ja ilmoita päätöksestään yleisölle.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen 21 päivää heinäkuuta 2004 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi erikseen tiedot suunnitelma- ja ohjelmatyypeistä, joista 3 artiklan mukaisesti tehdään tämän direktiivin nojalla

ympäristöarviointi. Komissio toimittaa nämä tiedot jäsenvaltioiden käyttöön. Tiedot päivitetään säännöllisesti.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä kesäkuuta 2001.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

N. FONTAINE

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. ROSENGREN

LIITE I

5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot

Tiedot, jotka on annettava 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jollei 5 artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu:

- a) suunnitelman tai ohjelman pääasiallinen sisältö, päätavoitteet ja suhde muihin asiaan liittyviin suunnitelmiin ja ohjelmiin,
- b) ympäristön nykytilaan liittyvät merkitykselliset näkökohdat ja sen todennäköinen kehitys, jos suunnitelmaa tai ohjelmaa ei toteuteta,
- c) ympäristön ominaispiirteet sellaisten alueiden osalta, joihin todennäköisesti kohdistuu merkittäviä vaikutuksia,
- d) kaikki suunnitelman tai ohjelman kannalta merkitykselliset olemassa olevat ympäristöongelmat, mukaan lukien erityisesti ne ongelmat, jotka koskevat alueita, joilla on erityistä ympäristöllistä merkitystä, esimerkiksi direktiivin 79/409/ETY ja 92/43/ETY mukaisesti nimetyt alueet,
- e) kansainvälisesti, yhteisön tai jäsenvaltioiden tasolla vahvistetut suunnitelman tai ohjelman kannalta merkitykselliset ympäristönsuojelutavoitteet ja tapa, jolla mainitut tavoitteet ja ympäristönäkökohdat on otettu valmistelussa huomioon,
- f) todennäköiset merkittävät ympäristövaikutukset ⁽¹⁾, mukaan lukien vaikutukset sellaisiin seikkoihin kuten biologiseen monimuotoisuuteen, väestöön, ihmisten terveyteen, eläimistöön, kasvistoon, maaperään, veteen, ilmaan, ilmastotekijöihin, aineelliseen omaisuuteen, kulttuuriperintöön arkkitehtooninen ja arkeologinen perintö mukaan lukien, maisemaan sekä edellä mainittujen tekijöiden välisiin suhteisiin,
- g) suunnitellut toimenpiteet, joilla aiotaan ehkäistä suunnitelman tai ohjelman toteuttamisesta ympäristölle aiheutuvia haitallisia vaikutuksia, vähentää niitä tai poistaa ne mahdollisimman kattavasti,
- h) selvitys siitä, miksi käsitellyt vaihtoehdot on valittu, sekä kuvaus siitä, miten arviointi on suoritettu, mukaan lukien kaikki vaikeudet (esimerkiksi tekniset puutteet tai osaamisen puute), joita on kohdattu vaadittuja tietoja koottaessa,
- i) kuvaus suunnitelluista toimenpiteistä, jotka koskevat seurantaa 10 artiklan mukaisesti,
- j) yleistajuinen yhteenveto edellä mainituista tiedoista.

⁽¹⁾ Näihin olisi luettava toissijaiset, kertyvät ja yhteisvaikutukset sekä lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin pysyvät ja tilapäiset, sekä myönteiset että kielteiset vaikutukset.

LIITE II

Perusteet 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen vaikutusten todennäköisen merkittävyyden määrittelyä varten

1. Suunnitelmien ja ohjelmien ominaispiirteet, ottaen huomioon erityisesti
    - missä määrin suunnitelmalla tai ohjelmalla vahvistetaan puitteet hankkeille ja muulle toiminnalle sijainnin, luon-teen, koon tai toimintaedellytysten osalta tai voimavaroja kohdentamalla,
    - missä määrin suunnitelma tai ohjelma vaikuttaa muihin suunnitelmiin ja ohjelmiin, mukaan lukien ne, jotka kuuluvat eriasteisten suunnitelmien ja ohjelmien kokonaisuuteen,
    - suunnitelman tai ohjelman merkitys ympäristönäkökohtien huomioon ottamisen ja erityisesti kestävän kehityksen edistämisen kannalta,
    - suunnitelman tai ohjelman kannalta merkitykselliset ympäristöongelmat,
    - suunnitelman tai ohjelman merkitys yhteisön ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon kannalta (esim. jätehuol-toon tai vesiensuojeluun liittyvät suunnitelmat ja ohjelmat).
  2. Vaikutusten ja niiden todennäköisen kohdistumisalueen ominaispiirteet, ottaen huomioon erityisesti
    - vaikutusten todennäköisyys, kesto, toistuvuus ja palautuvuus,
    - vaikutusten kertyvyys,
    - vaikutusten rajat ylittävä luonne,
    - riskit ihmisten terveydelle tai ympäristölle (esim. onnettomuuksista johtuvat riskit),
    - vaikutusten suuruus ja alueellinen laajuus (vaikutusten todennäköinen maantieteellinen kohdistumisalue ja sen väestön koko, johon vaikutukset todennäköisesti kohdistuvat),
    - vaikutusten todennäköisen kohdistumisalueen arvo ja herkkyys, joka johtuu
      - erityisistä luonnon ominaispiirteistä tai kulttuuriperinnöstä,
      - ympäristön laatunormien tai raja-arvojen ylittymisestä,
      - voimaperäisestä maankäytöstä,
    - vaikutukset alueisiin tai maisemiin, joilla on kansallisesti, yhteisössä tai kansainvälisesti tunnustettu suojeluasema.
-

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 16 päivänä heinäkuuta 2001,
makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Jugoslavian liittotasavallalle**

(2001/549/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 308 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio on ennen ehdotuksensa tekemistä kuullut talous- ja rahoituskomiteaa.
- (2) Jugoslavian liittotasavallassa ja Serbian tasavallassa on tapahtunut poliittisia muutoksia, jotka ovat johtaneet uusien demokraattisten hallitusten nimittämiseen, ja Jugoslavian liittotasavalta pyrkii perustamaan hyvin toimivan markkinatalouden.
- (3) Osana vakaus- ja assosiaatioprosessia, joka muodostaa puitteet Euroopan unionin ja alueen välisille suhteille, on toivottavaa tukea pyrkimyksiä, joiden tarkoituksena on varmistaa vakaa poliittinen ja taloudellinen ympäristö Jugoslavian liittotasavallassa siten, että voidaan kehittää yhteisön kanssa täysi yhteistyösuhde.
- (4) Euroopan yhteisö on talven 2000/2001 aikana myöntänyt Jugoslavian liittotasavallalle noin 200 miljoonan euron suuruisen hätäapupaketin, johon sisältyi elintarvikkeapua sekä lääke- ja energiatarvikkeita väestön perustarpeisiin.
- (5) Yhteisön myöntämän rahoitusavun olisi oltava tärkeä keino Jugoslavian liittotasavallan lähentämiseksi yhteisöön.
- (6) Jugoslavian liittotasavalta on sopinut Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) kanssa kattavista talouden vakauttamis- ja uudistustoimenpiteistä, IMF on 11

päivänä kesäkuuta 2001 hyväksynyt valmiin luottojärjestelyn yhden vuoden ajaksi.

- (7) Jugoslavian liittotasavalta on päässyt yhteisymmärrykseen Maailmanpankin kanssa eräistä rakenteellisista sopeuttamistoimista, joita tuetaan rakennesopeutuslainoilla ja -luotoilla julkisen rahoituksen uudistamisen, yritysten yksityistämisen ja pankkien rakennemuutosten alalla.
- (8) Jugoslavian liittotasavallan viranomaiset ovat pyytäneet rahoitusapua kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta, yhteisöltä ja muilta kahdenvälisen avun tarjoajilta.
- (9) Maan valuuttavarannon vahvistamiseksi ja viranomaisten uudistuspyrkimyksiin liittyvien talouspoliittisten tavoitteiden tukemiseksi tulevana kuukausina on katettavana merkittävä rahoitusvaje sen arvioidun rahoituksen lisäksi, jonka Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailmanpankki voivat järjestää.
- (10) Jugoslavian liittotasavallan viranomaiset ovat sitoutuneet suorittamaan kaikki Jugoslavian liittotasavallan julkisyhteisöjen maksamattomat rahoitusvelvoitteet Euroopan yhteisölle ja Euroopan investointipankille sekä ottamaan takauksen muodossa vastuun velvoitteista, jotka eivät ole vielä erääntyneet.
- (11) Yhteisön pitkäaikaisen lainan ja suoran avustuksen yhdistelmänä annettava makrotaloudellinen rahoitusapu Jugoslavian liittotasavallalle on tarkoituksenmukainen tapa auttaa maata yhdessä muiden avun tarjoajien kanssa sen ulkoisissa rahoitusongelmissa maksutasetta tukemalla ja valuuttavarantoa vahvistamalla.
- (12) Jugoslavian liittotasavalta täyttää väliaikaisesti erittäin edullisin ehdoin myönnettävien Maailmanpankin lainojen ja rahoitusjärjestelyiden kelpoisuusehdot.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 5. heinäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

- (13) Rahoitusapuun liitettävä avustusosuus ei vaikuta budjetivallan käyttäjän toimivaltaan.
- (14) Euroopan komissio hallinnoi tätä makrotaloudellista rahoitusapua talous- ja rahoituskomitean kanssa neuvotellen.
- (15) Perustamissopimuksessa ei ole muuta tämän päätöksen tekemiseen valtuuttavaa määräystä kuin sen 308 artikla,

3 artikla

1. Rahoitusavun laina- ja avustusosuudet annetaan Jugoslavian liittotasavallan käyttöön vähintään kahdessa erässä. Jollei 2 artiklasta muuta johdu, ensimmäinen erä maksetaan, kun Jugoslavian liittotasavalta on suorittanut täysin kaikki maksamatta olevat rahoitusvelvoitteensa yhteisölle ja Euroopan investointipankille ja se tapahtuu Jugoslavian liittotasavallan ja Kansainvälisen valuuttarahaston välisen makrotaloudellista sellaista ohjelmaa koskevan sopimuksen perusteella, jota tuetaan ylempällä luotto-osuusjärjestelyllä.

2. Jollei 2 artiklan säännöksistä muuta johdu, toinen ja mahdolliset sitä seuraavat erät maksetaan, jos Jugoslavian liittotasavallan sopeutus- ja uudistusohjelma etenee tyydyttävästi, ja aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua aiemman erän maksamisesta.

3. Varat maksetaan Jugoslavian liittotasavallan keskuspankille.

4 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuissa varainhankinta- ja luotonantotoimissa käytetään samaa arvopäivää, eikä niistä saa aiheutua yhteisölle erääntymisaikojen muutoksia, valuuttakurssi- tai korkoriskejä tai muita kaupallisia riskejä.

2. Komissio toteuttaa Jugoslavian liittotasavallan pyynnöstä tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että lainaehtoihin sisällytetään aikaista takaisinmaksua koskeva lauseke ja että sitä voidaan myös käyttää.

3. Jugoslavian liittotasavallan pyynnöstä, ja kun olosuhteet sallivat lainojen korkojen tarkistamisen, komissio voi jälleerahoittaa kaikki alkuperäiset luottonsa tai osan niistä tai järjestellä uudelleen vastaavat rahoitusehdot. Jälleerahoitus tai uudelleenjärjestelyt on toteutettava 1 kohdassa määriteltyjen ehtojen mukaisesti, eivätkä ne saa pidentää kyseisen lainanoton keskimääristä erääntymisaikaa tai lisätä jälleerahoituksen tai uudelleenjärjestelyn ajankohtana vielä maksamattoman lainapäätöksen määrää ajankohdan valuuttakurssin mukaisesti ilmaistuna.

4. Jugoslavian liittotasavalta vastaa tarvittaessa kaikista tähän päätökseen perustuvien toimenpiteiden toteuttamisesta ja loppuun saattamisesta yhteisölle aiheutuvista kuluista.

5. Talous- ja rahoituskomitealle tiedotetaan 2 ja 3 kohdassa mainituissa toimenpiteissä tapahtuneesta kehityksestä vähintään kerran vuodessa.

5 artikla

Komissio antaa vähintään kerran vuodessa ja ennen syyskuuta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka sisältää arvion tämän päätöksen täytäntöönpanosta edellisellä vuonna.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Yhteisö antaa Jugoslavian liittotasavallan käyttöön makrotaloudellista rahoitusapua pitkäaikaisen lainan ja suoran avustuksen muodossa kestävän maksutasetilanteen varmistamiseksi ja maan valuuttavarannon vahvistamiseksi.

2. Tuen lainaosuuden, joka maksetaan tuen ensimmäisessä erässä, pääoma on enintään 225 miljoonaa euroa, ja sen pisin mahdollinen laina-aika 15 vuotta. Tätä tarkoitusta varten komissiolle annetaan valtuudet lainata Euroopan yhteisön puolesta tarvittavat varat, jotka annetaan Jugoslavian liittotasavallan käyttöön lainan muodossa.

3. Tuen avustusosuus on enintään 75 miljoonaa euroa.

4. Komissio hallinnoi yhteisön rahoitusapua neuvotellen tiiviisti talous- ja rahoituskomitean kanssa ja tavalla, joka on Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) ja Jugoslavian liittotasavallan välisten sopimusten mukainen.

5. Rahoitusavun täytäntöönpano edellyttää, että Jugoslavian liittotasavalta selvittää kaikkien julkisyhteisöjensä erääntyneet rahoitusvelvoitteet yhteisölle ja Euroopan investointipankille sekä että Jugoslavian liittotasavalta ottaa takauksen muodossa vastuun niistä velvoitteista, jotka eivät ole vielä erääntyneet.

2 artikla

1. Komissiolla on talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan oikeus sopia Jugoslavian liittotasavallan viranomaisten kanssa yhteisön makrotaloudelliseen rahoitusapuun liitettävistä talouspoliittisista ehdoista. Näiden ehtojen on oltava 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen sopimusten mukaiset.

2. Komissio tarkistaa säännöllisin väliajoin yhteistyössä talous- ja rahoituskomitean kanssa ja sovittaen toimintansa yhteen Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa, että Jugoslavian liittotasavallan talouspolitiikka on tämän makrotaloudellisen rahoitusavun tavoitteiden mukaista ja että avun ehdot täytetään.

6 artikla

Tätä päätöstä noudatetaan päivästä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.
Sen voimassaolo päättyy kahden vuoden kuluttua sen julkaisemispäivästä.

Tehty Brysselissä 16 päivänä heinäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
L. MICHEL

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä heinäkuuta 2001,

sianlihan merkitsemisestä ja käytöstä neuvoston direktiivin 80/217/ETY 9 artiklan mukaisesti Espanjassa

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 2361)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/550/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi 22 päivänä tammikuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/217/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, ja erityisesti sen 9 artiklan 6 kohdan g alakohdan,

Rajoittamatta direktiivin 80/217/ETY ja erityisesti sen 9 artiklan 6 kohdan soveltamista Espanja saa tehdä direktiivin 64/433/ETY 3 artiklan 1 kohdan A kohdan e alakohdassa kuvatun merkinnän sianlihaan, joka on ennen 11 päivää heinäkuuta 2001 saatu Léridan provinssiin perustetuilla valvonta-alueilla sijaitsevilta tiloilta peräisin olevista sioista direktiivin 80/217/ETY 9 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti sillä edellytyksellä, että kyseiset siat:

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Espanjan eläinlääkintäviranomaiset ilmoittivat Espanjassa havaituista klassisen sikaruton tapauksista kesä- ja heinäkuussa 2001.
- (2) Direktiivin 80/217/ETY 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettiin viipymättä suoja- ja valvonta-alueet taudinpurkaustilojen ympärille Espanjassa.
- (3) Tuoreen lihan terveystarkennuksesta säädetään terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetussa neuvoston direktiivissä 64/433/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/23/ETY⁽³⁾.
- (4) Espanja on pyytänyt erityisratkaisun hyväksymistä sellaisen sianlihan merkitsemisen ja käytön osalta, joka on saatu Léridan provinssiin perustetuilla valvonta-alueilla sijaitsevilta tiloilta tulevista, toimivaltaisen viranomaisen antamalla erityisluvalla teurastetuista sioista.
- (5) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

a) ovat peräisin valvonta-alueelta:

- jossa ei ole todettu klassisen sikaruton taudinpurkauksia viimeisten 21 päivän aikana ja jossa on kulunut vähintään 21 päivää siitä, kun tartuntatilojen alustava puhdistus ja desinfiointi saatiin päätökseen,
- joka on perustettu sellaisen suoja-alueen ympärille, jossa on tehty klassisen sikaruton kliinisiä tutkimuksia kaikilla sikatiloilla sen jälkeen, kun klassisen sikaruton taudinpurkauksia todettiin, ja näiden tutkimusten tulokset olivat negatiiviset;

b) ovat peräisin tilalta:

- johon on sovellettu direktiivin 80/217/ETY 9 artiklan 6 kohdan f ja g alakohdan säännösten mukaisesti vahvistettuja suojatoimenpiteitä,
- jolla ei ole epidemiologisen tutkimuksen jälkeen ollut yhteyksiä tartuntatiloihin,
- jonka eläinlääkäri on tarkastanut säännöllisesti vyöhykkeen perustamisen jälkeen. Kaikki tilalla olevat siat on tarkastettava;

c) ovat sisältyneet ruumiinlämmön valvontaohjelmaan ja kliiniseen tutkimukseen. Ohjelma on tehtävä liitteen I mukaisesti;

d) on teurastettu 12 tunnin kuluessa niiden saapumisesta teurastamoon.

⁽¹⁾ EYVL L 47, 21.1.1980, s. 11.⁽²⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012/64.⁽³⁾ EYVL L 243, 11.10.1995, s. 7.

2 artikla

Espanjan on varmistettava, että 1 artiklassa tarkoitettulle lihalle annetaan liitteen II mukainen todistus.

3 artikla

Edellä olevan 1 artiklan vaatimuksia vastaavan ja yhteisön sisäiseen kauppaan saatettavan sianlihan mukana on seurattava 2 artiklassa tarkoitettu todistus.

4 artikla

Espanjan on varmistettava, että 1 artiklassa tarkoitettuja sikoja vastaanottamaan hyväksytyt teurastamot eivät samana päivänä ota vastaan muita teurassikoja.

5 artikla

Espanjan on toimitettava jäsenvaltioille ja komissiolle:

- a) ennen sikojen teurastamista 1 artiklassa tarkoitettuja teurassikoja vastaanottamaan hyväksytyjen teurastamojen nimi ja sijainti; ja
- b) sikojen teurastamisen jälkeen viikoittain kertomus, joka sisältää seuraavat tiedot:

- hyväksytyssä teurastamossa teurastettujen sikojen lukumäärä,
- direktiivin 80/217/ETY 9 artiklan 6 kohdan f alakohdan i alakohdan edellytysten mukaiset teurassikoihin sovellettavat tunnistusjärjestelmä ja liikkuvuuden valvonta,
- liitteessä I tarkoitettun ruumiinlämmön valvontaohjelman soveltamiseksi annetut ohjeet.

6 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 15 päivään syyskuuta 2001.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE I

RUUMIINLÄMMÖN VALVONTA

Edellä 1 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen ruumiinlämmön valvontaohjelma ja kliininen tutkimus tehdään seuraavasti:

1. Enintään 24 tuntia ennen teurastettaviksi tarkoitettujen sikojen lastaamista toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että virkaeläinlääkäri mittaa kyseiseen lähetykseen kuuluvien sikojen ruumiinlämmön niiden peräsuoleen asetulla lämpömittarilla. Ruumiinlämmön osalta valvottavien sikojen lukumäärä on seuraava:

Lähetykseen kuuluvien sikojen lukumäärä	Valvottavien sikojen lukumäärä
0—25	kaikki
26—30	26
31—40	31
41—50	35
51—100	45
101—200	51
200 +	60

Tutkimuksen aikana kustakin siasta on kirjattava seuraavat tiedot toimivaltaisten eläinlääkintäviranomaisten laatimaan taulukkoon: korvamerkkien lukumäärä, tutkimuksen ajankohta ja ruumiinlämpö.

Jos sian ruumiinlämpö on vähintään 40 °C, asiasta on viipymättä ilmoitettava eläinlääkärille. Tautitutkimuksen tekeminen aloitetaan ottamalla huomioon yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi annetun direktiivin 80/217/ETY 4 artiklan säännökset.

2. Välittömästi (0—3 tuntia) ennen edellä 1 kohdassa kuvatulla tavalla tutkitun lähetyksen lastaamista toimivaltaisten eläinlääkintäviranomaisten nimeämän virkaeläinlääkärin on tehtävä kliininen tutkimus.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa kuvatulla tavalla tutkittujen sikojen lastaamisen yhteydessä virkaeläinlääkärin on annettava terveystodistus, jonka on seurattava lähetyksen mukana hyväksytyyn teurastamoon.
4. Ruumiinlämmön valvonnan tulokset on annettava hyväksytyssä teurastamossa eläinlääkärille, joka tekee ante mortem-tutkimuksen.

LIITE II

TODISTUS

Komission päätöksen 2001/550/EY 1 artiklassa tarkoitettu tuore liha

Nro (1): .....

Lastauspaikka: .....

Ministeriö: .....

Osasto: .....

I. **Lihan tunnistetiedot**

Sianliha

Palojen laji: .....

Palojen tai pakkausten lukumäärä: .....

Nettopaino: .....

II. **Lihan alkuperä**

Hyväksytyin teurastamon osoite ja hyväksyntänumero: .....

.....

.....

III. **Lihan määräpaikka**

Tuote lähetetään (mistä): .....

(lastauspaikka)

(minne): .....

(määräpaikka)

seuraavalla kuljetusvälineellä (2): .....

.....

Lähetäjän nimi ja osoite: .....

.....

IV. **Terveystodistus**

Allekirjoittanut virkaeläinlääkäri vakuuttaa, että edellä kuvattu liha on saatu direktiivissä 64/433/ETY säädetyt tuotanto- ja valvontavaatimuksia noudattaen ja että se on direktiivin 80/217/ETY 9 artiklan mukaisesta sianlihan merkitsemisestä ja käytöstä tehdyn komission päätöksen 2001/550/EY mukainen.

Tehty .....

(paikka)

(päiväys)

.....

(Virkaeläinlääkäriin leima ja allekirjoitus)

(1) Virkaeläinlääkäriin antama sarjanumero.

(2) Kun kuljetus tapahtuu ratakuorma-autolla tai kuorma-autolla, ilmoitetaan rekisterinumero, ja kun kuljetus tapahtuu laivalla, ilmoitetaan sen nimi ja tarvittaessa konttien lukumäärä.